

4^e jaargang, no. 2
februari 2025

In deze uitgave:

- Manifestaties van de heilige Geest?
- De daad bij het woord: Weest heilig, want Ik ben heilig
- Kaleb en het beloofde land
- Thuis (het Vaderhart van God)
- Wandelen door het Oude Testament (23)
- Openbaring in vogelvlucht (2)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Lay-out - redactie
- 2 Van de redactie: Manifestaties van de heilige Geest?
- 3 Liederen om te luisteren en mee te zingen - Henk Verbeek
- 3 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp - mp3's van Jaap Visser en van A. van den Brink-voor den Dag
- 4 De daad bij het Woord: Weest heilig, want Ik ben heilig -Pieter van Berkel
- 7 Rupsje... - Gerrit van Ek
- 7 Kaleb en het beloofde land - Evelien (VEG Kampen)
- 11 Voor jongeren: Thuis (het Vaderhart van God) - Zeina Bassa-Dafesh
- 13 Wandelen door het Oude Testament (23) - Cees Visser
- 20 Openbaring in vogelvlucht (2) - Toon van den Hoorn
- 22 Index, websites, mededelingen en (beknopte) colofon

LAY-OUT

In het vorige nummer hebben we de 1-kolomsversie uitgetprobeerd. We kregen daar positieve en minder positieve reacties op. Elk model heeft voor- en nadelen. In samenspraak met de vormgever van Hoger-Op, Henk Verbeek, hebben we besloten toch terug te keren naar de 2-koloms versie. Wel met een iets groter lettertype: Calibri 11 i.p.v. Calibri 10. Dat kost wel minstens 10% ruimte, maar het verhoogt de leesbaarheid. Om enigszins ruimte terug te winnen laten we nu de witregel na tussenkopjes vervallen.

Het aantal pagina's wordt 20-22 (*red.*).

VAN DE REDACTIE:

MANIFESTATIES VAN DE HEILIGE GEEST?

In het vorige nummer hebben we positieve aandacht besteed aan de geestelijke gaven. Dan nu iets over de andere kant van de medaille en dat is dat geestelijke uitingen en manifestaties altijd getoetst moeten worden aan de hand van het Woord.

Wij hebben niets tegen wat de Bijbel weergeeft over de charismatische gaven. Maar als buiten-bijbelse zaken, buitenissigheden, extremiteiten en vreemde, niet aan de Bijbel ontleende manifestaties worden gepraktiseerd, dan komen we in een opgeschroefde en puur gevoelsmatige sfeer terecht.

Deze manifestaties trekken de balans, die er tussen Woord en Geest zou moeten zijn, uit het lood en hebben scheve verhoudingen tot gevolg die ongezond zijn of zelfs schade aanrichten. Het is van belang om charismatische gaven niet onder te laten sneeuwen, maar ook niet in het extreme of excentrieke te trekken. We kunnen dan spreken van ultra-charismatisch of hyper-charismatisch. In sommige gevallen zie je dat de Bijbel gedegradeerd worden tot een 'bijbel', oftewel het Woord van God laat men hier en daar weinig meer

spreken, maar wel charismatische ervaringen en manifestaties als 'vallen en lachen in de geest.'

Laat u niet misleiden door bewegingen die de heilige Geest aanroepen, want daarvan vind je geen enkel bijbels voorbeeld. Er wordt nooit gebeden tot de heilige Geest in de Bijbel. Het vereren en aanroepen van de Geest is onbijbels. Daar moeten wij ons niet door laten bedriegen. Bovendien verheerlijkt de Geest Jezus (Joh. 16:14). Daarom heeft de uitnodiging 'Kom, Heilige Geest', die gebruikelijk is in dergelijke kringen, geen enkele bijbelse basis en kan zelfs leiden tot het *meevibreren van allerlei geesten*. Dat zijn verschijnselen die geen onderbouwing vinden in de Bijbel, ook al probeert men deze manifestaties met flinterdunne argumenten uit de Bijbel te ondersteunen. *Dit soort manifestaties leiden niet tot bijbelse eenheid, maar veeleer tot verwarring en scheuringen.*

"Als het maar goed voelt" ('feel good'-christianity) is een wankel gegeven en daar kun je niet op bouwen. Emoties worden soms gezien als werking van de Geest, maar dat is lang niet altijd het geval. Moeten wij onze emoties dan knevelen of kortwieken? Natuurlijk niet, maar met dat bekende voorbeeld van de treinlocomotief met wagons daarachter zijn de *feiten van het Woord* de locomotief die leidend is. Daarachter kunnen de wagons *ervaring (beléving) en gevoel* volgen, maar zij mogen nooit de zaak sturen.

Het is belangrijk de gezonde balans van Woord en Geest te hebben en het duidelijke evenwicht tussen vrucht en gaven/begaafdheden van de Geest. Dan verliezen we onszelf niet in allerlei 'toeters en bellen.' Het gaat ons dan niet om het *uiterlijk vertoon*: spektakel, sensatie, heisa en bombarie, harde muziek, vlaggen, entertainment, show, lichteffecten, rook, enz., want dat soort dingen voegen allemaal nauwelijks tot niets toe aan werking van de Geest. "Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de HEERE van de legermachten" (Zach. 4:6). Deze elementen zijn aantrekkelijk voor mensen die daarvan in het uiterlijk-zichtbare genieten en zich gevoelsmatig en nogal oppervlakkig uitleven. Dat geeft hen entertainment of amusement. De sfeer wordt dan kunstmatig opgeklopt, maar heus niet alles wat er gebeurt is van de heilige Geest.

Waar is het verlangen naar serieuze diepgang? Heeft men een verlangen naar gedegen bijbelstudie, of is dat saai en hoort men liever verhalen en belevenissen uit het geloofsleven van speciale, 'gezalfde', populaire predikers? En ziet men liever dat er een heleboel manifestaties plaatsvinden, want *dan gebeurt er*

tenminste wat? (al is het uit dubieuze, troebele bron). Of is het bezig zijn met de Bijbel en er werkelijk op in gaan voor je leven veel minder in de belangstelling dan allerlei grootse evenementen met daverende sprekers, liefst uit het buitenland? Zelfs, ook al doen zij weinig hun Bijbel open en gaat het veel meer om ervaring, sensatie en gevoel? Het heeft er veel van weg dat men in opgepepte ultra-charismatische samenkomsten niet zo zeer aandringt om hoofdzaken te prediken als 'het met Christus gekruisigde leven', 'een verborgen leven met Christus in God,' 'de zelfverloochening in het leven van een discipel', 'de strijd opnemen in de hemelse gewesten' en een 'trouw zijn in het kleine.' Men wandelt liever in grootse dingen, in plaats van te leven in nederigheid. Dat zijn immers elementen in het christelijke leven die niet spectaculair en sensationeel zijn, maar die gewoon gaan om 'gehoorzaamheid van het geloof' (oftewel *geloofsgehoorzaamheid*) te bewerken' en de 'eenvoudige en loutere toewijding aan Christus.' *Dat is waar het in wezen om gaat!*

En niet om het streven naar samenkomsten met grote aantallen en een overdreven nadruk op gevoel en amusement. Die elementen gaan meestal ten koste van de diepgang in Woord en leven. Dat is de ware geestelijke inhoud die in de gemeente en ons leven gestalte mag krijgen naast de dank, lofprijs, aanbidding en eer die de Heer toekomt, om Hem groot te maken. Deze manifestaties als 'vallen en lachen in de geest' hebben helemaal geen duidelijke ruggensteun vanuit het Woord van God. Hoezo niet? *Ze komen in de bediening van Jezus en de apostelen NIET voor. Jezus richtte de mensen juist op!* Ook bij de apostelen in het boek Handelingen vielen de mensen onder handoplegging niet achterover, zoals het 'handelsmerk' van bepaalde tegenwoordige predikers lijkt te zijn die hun 'catchers' (opvangers) al klaar hebben staan.

Het is verbazingwekkend dat men het 'kunstje' van het 'vallen in de geest' maar blijft toepassen (je zou kunnen denken dat dit misschien op den duur gaat vervelen, maar toch gaat het steeds maar door...). Alsof een samenkomst geestelijk pas echt op peil komt als het 'vallen in de geest' gaat plaatsvinden. Ik vrees dat het *tegendeel* het geval is met het maar aan de gang blijven met 'geestelijke trucjes' die de mensen *innerlijk niet verder helpen tot een gezonde geestelijke ontwikkeling*. Het hele fenomeen van het 'vallen in de geest' zet geestelijk geen zoden aan de dijk, maar is letterlijk en figuurlijk afbreken van wat de Heer wil opbouwen. Maar vele christenen zijn naïef, tuinen erin door ervoor open

te staan en om te tuimelen. De Geest van God bewerkt het 'valverschijnsel' in elk geval niet.

Daarom alleen al zou men zich niet zo mee moeten laten slepen door een beweging als 'Frontrunners' die buitengewoon actief aan de weg timmert en het populaire welvaartsevangelie verkondigt, waarbij ook manifestaties als vallen en lachen in de geest aan de orde zijn.

Ter toetsing en waarschuwing voeg ik hieronder twee filmpjes over het vallen in de geest bij die ik acht jaar geleden maakte, maar ze zijn heel actueel. Daarin worden ook de teksten uit de Bijbel besproken waarop men zich beroept voor het vallen in de geest. Ik hoop dat deze twee YouTube-filmpjes meer zicht geven en helpen om de geesten te onderscheiden:

https://www.youtube.com/watch?v=byrA7sr_0Fg

https://www.youtube.com/watch?v=aU_x6GRuLWs

LIEDEREN om te luisteren en mee te zingen

Door Henk Verbeek

In de Kapelklanken staan meer dan 160 'koortjes'. Het zijn korte liedjes met een eenvoudige tekst. Meestal zingen we ze 2 of max. 3 keer aaneen.

Sommigen zijn dank- of juichliederen maar er zijn ook nogal wat aanbiddingskoren. De teksten ervan zouden kunnen aansporen tot aanbidding.

Beluister deze serie van Koor 58 t/m 62 eens:

- Ik ken de Heer, ben door Hem gekend ([Koor 58](#))
- U bent, van alle goeds, de goddelijke fontein ([Koor 59](#))
- U werkt machtig in mijn leven ([Koor 60](#))
- Groot en wonderbaar bent U ([Koor 61](#))
- Mijn hele wezen aanbidt - de Heer die mij leidt ([Koor 62](#)).

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars/lezers van 'Goud...' Als eerste weer een fijne studie van z Van den Brink-voor den Dag uit het VE-vakantiekamp Driebergen. Dat wordt nr. 4 van 1975 en de 8e in de hele serie over de Johannes brieven.

De tweede opname is een zogenaamde BBC - basis bijbel cursus - over het onderwerp Heiliging door Jaap Visser. Het is een onderwerp waarover de laatste tijd niet zo veel meer wordt gesproken, maar dat nog steeds heel actueel is.

Mochten er wensen zijn voor bepaalde soorten opnames/studies, laat het weten zodat een volgende keer deze aan de orde kunnen komen.

[19750717-3905-ZrvdBrink-1joh5:1-12 vervolg-Kampweek Driebergen-do mo](#)

[19880322-1758-JV-BBC-Heiliging-Rdam](#)

DE DAAD BIJ HET WOORD: WEEST HEILIG WANT IK BEN HEILIG

Door Pieter van Berkel

Inleiding

“Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel.”

1 Petrus 1:15. De Bijbel zegt dat wij geheiligd zijn. Romeinen 7:1, terwijl we tegelijkertijd opgeroepen worden om te **jagen naar de heiliging**. Hebrëen 12:14. Dat lijkt tegenstrijdig, maar dat is het niet.

Bekleed u dan, als Gods uitverkoren heiligen (zij die apart gezet zijn tot heiliging) en geliefden, met innige barmhartigheid, met goedheid, ootmoed, zachtheid en lankmoedigheid. Kolossenzen 3:12.

“Want dit is de wil van God; uw heiliging” 1 Thessalonicenzen 4:3.

En.... ***laten wij onszelf reinigen van alle bezoedeling van vlees en geest, en de heiliging volbrengen in het vrezan van God.*** 2 Korinthiërs 7:1. Dit is de opdracht die aan ons allen is gegeven.

Vrezen (*phobos* in het Grieks) kun je in deze context ook vertalen met toewijding, eerbied, respect.

Heiliging: een proces waar wij actief betrokken zijn

Heiliging is een proces, waarin wij allen actief betrokken kunnen zijn, en dat is mede-afhankelijk van onze persoonlijke wil en inzet en.... God sluit aan bij die wil

en die inzet waardoor jouw en mijn persoonlijke heiliging mogelijk worden gemaakt.

Ook in onze tijd is het jagen (bewust mee bezig zijn) naar heiliging bij veel christenen op een laag pitje terecht gekomen. Hoe enthousiast waren we in het begin van onze bekering en wat is er van overgebleven? Ik kijk maar even naar mijzelf hoe door de jaren heen na de bekering en de waterdoop en later de doop in heilige Geest mijn passie verdampte. Dit kwam door teleurstellingen en verwachtingen die niet uitkwamen. Mijn aandacht en enthousiasme voor de Heer werden op een geniepige manier verlegd naar andere ‘verkeerde’ aandacht en had niet door, dat mijn prille geestelijk leven langzaam aan leeggezogen werd. In plaats van geestelijke groei en ontwikkeling werd mijn leven met de Heer een soort van geestelijk verstandsleven. O ja, ik wist het allemaal goed te vertellen aan een ander; hoe het evangelie in elkaar stak en hoe je een leven met God moest leiden en.... was daarin ook oprecht. Maar zelf had ik er niet voor 100% deel aan.

De eerste liefde

Helaas lijken veel wederom geboren christenen de passie voor het onvoorwaardelijk volgen van Jezus kwijt geraakt te zijn. Het kaarsje is daardoor een walmend pitje geworden. De aandacht is door allerlei omstandigheden in hun leven verlegd naar de belangen en verleidingen van het natuurlijke leven. Hierdoor is de eerste liefde verdwenen. Openbaring 2:4. Veel christenen zien de eerste liefde als het enthousiasme en de passie die ze ervaren bij hun bekering. Ik heb daar een andere kijk op en zal proberen dat uit te leggen.

Bij de bekering en doop in water en Geest geven wij met volle overgave ons hart aan Jezus. Je hart (je ziel en geest die onlosmakelijk verbonden zijn met elkaar) vormt je wezen, je diepste innerlijke mens. Dus: wie jij bent!

Echter het hart kan verdeeld raken

Hij kwam in ons hart wonen door zijn Geest. Echter het hart kan *verdeeld* raken door het bewust of onbewust toelaten van wereldse/natuurlijke zaken. Jakobus 1:8. De aandacht voor het volgen van de Heer wordt verlegd naar aandacht en focus voor de zichtbare dingen in de wereld. Iedereen weet voor zich wel welke zaken in hun leven mogelijk spelen en aandacht opeisen.

De Heer kan echter **niet** wonen in een verdeeld hart en... door een verdeeld hart worden mensen lauw. De Heer roept ons steeds in liefde op terug te keren naar **die** eerste liefde. In de praktijk betekent dit, een radicale

keuze maken en **alles** uit bannen wat in ons hart is binnen geslopen en ons afhoudt van een rein en heilig leven zodat ons hart weer *geheel* aan God toebehoort.

Helaas krijgt het Woord soms minder aandacht

De Heer biedt de oplossing kant en klaar aan vanuit Zijn Woord, dat we elke zondagmorgen horen. Helaas is de realiteit, dat er bij sommige mensen geen of weinig aandacht meer voor het Woord is. Onder andere door de problemen waar ze continu mee bezig gehouden worden.

Die problemen worden door de tegenstander gecreëerd die zich voedt met de stress en het negatieve gevoel wat men dan heeft en waardoor men vaak helemaal de weg kwijt is. En het maalt en maalt maar, gek worden ze ervan. Ze slapen er niet van. De aandacht wordt volledig opgeëist en verlegd naar de veroorzaker in plaats van naar God en Jezus.

En.... als het te zwaar wordt en ze geestelijk op de knieën liggen, krijgt de mens ook nog de schuld. "Zie je wel, wat voor christen ben jij nou eigenlijk." "Waar is jouw God nou?" "Hij laat je er maar mooi mee zitten." Zo tast de vijand het denken aan met het doel je te laten stoppen met jouw verdere heiliging.

We moeten dan ook radicaal breken met die zonde

Nee, het is niet onze schuld als we ergens mee zitten of vast zitten en niet kunnen loskomen. Dat praat de tegenstander je aan. Maar... we zijn wél verantwoordelijk als we er in méé blijven gaan en het laten gebeuren. Het ontheiligt je als je de vijand ruimte geeft in je hart en zich kan voeden doordat jij het laat gebeuren. Dát is een zonde en we moeten dan ook radicaal breken met die zonde!

Dát is heiliging. Dit begint bij een ieder van ons persoonlijk. Hoe? Door ons voortdurend heel bewust te realiseren waar het om gaat in ons leven. Het herstel van Gods schepping: te beginnen met 'de mensheid.'

Dàt begint bij jou en bij mij en.... in de eerste plaats met het ontwikkelen/herstellen van een persoonlijke hart tot hart relatie met God en hierdoor toegerust te worden, om onder leiding van Christus *mee te werken* aan het volledige herstel van *heel* Zijn schepping. Hij wil ons daarvoor inzetten. Hij wil dat samen doen met ons. Bijna niet te bevatten. Daarom broeder en zuster laten we ons hierom bewust en consequent heiligen en *zo tot lofprijs* zijn voor God en Jezus.

De oplossing begint met radicale verandering

Maar... hoe kun je dan door die vicieuze problemen-cirkel heen breken? Veel mensen kijken in hun moeite

hoopvol naar de voorganger of oudsten, want dat zijn toch de autoriteiten in de gemeente. Die zouden je toch moeten kunnen helpen. Maar de oplossing ligt niet bij de voorganger of oudsten, die kunnen niets zolang wij niet de eerste stap zetten om verandering te weeg te brengen. Met andere woorden, de oplossing van die steeds weer terugkerende problemen ligt bij ieder persoonlijk. Ook lost het niets op door maar allerlei machten te binden, waarvan je misschien niet eens weet welke dat zijn. Dat heeft geen effect op dat moment. Als je dat toch doet word je een vuistvechter die in de lucht slaat. 1 Korinthiërs 9:26. Zeker is, dat het kwade geesten vanuit de onzichtbare wereld zijn die je hieronder voortdurend willen laten lijden zodat je niet tot geestelijke groei en herstel komt.

Maar.....we hebben wel het inzicht nodig, welke geest(en) hier bezig zijn en hoe deze aan te pakken. En hier begint het mee:

Die keuze is aan ons

Met je zelf in de spiegel aan te kijken en eerlijk te zijn naar jezelf en naar de Heer en....de keuze te maken tussen: doorgaan met 'het er onder lijden' of radicaal het roer om. Die keuze is aan ons.

Verootmoedig je dan voor God in de Naam van Jezus als je in en door je situatie negatief bent geweest naar jezelf en anderen. Vraag ook vergeving aan diegenen over wie en tegen wie je negatief bent geweest. Dat kunnen broeders en zusters zijn die je hebt gevoed met negatief denken en/of de leiding van je gemeente waar je misschien negatief over bent geweest.

Het is niet genoeg alleen vergeving te zoeken bij God

We zullen ook vergeving moeten vragen aan die broeder of zuster of misschien leiding van de gemeente waarover en waartegen we negatief zijn geweest. Als we dit nalaten kunnen we niet tot heiliging komen. Het is de wil van God dat we ons met Hem maar ook met elkaar verzoenen door die vergeving te vragen en te ontvangen. Op deze manier neem je de duivel alle kansen af om je opnieuw aan te klagen.

Praktisch zoonschap beoefenen

Dit is *zoonschap beoefenen* en als je dit doet, *dàn* vind je de basis om te verder te veranderen en vrij te worden van alles wat je belaagt.

Ik weet uit ervaring, dat dit niet makkelijk is, want o wee als trots de boventoon voert in het hart en denken, dan wordt die drempel erg hoog.

En toch... is het de *enige* manier om af te kunnen leggen *wat onwelgevallig* is in de ogen van de Heer. Als je dit

herkent in je leven en ook in zo'n vicieuze cirkel van problemen zit en... er niet uitkomt - hoe lang je ook in het VE zit - schaam je niet maar kies bewust en máák je los, word vrij in de naam van Jezus tot herstel en volledige heiliging naar "de WIL VAN GOD".

Jij verandert ten opzichte van die problemen

Die problemen zullen misschien niet een, twee, drie opgelost worden, maar dat is ook niet het uitgangspunt. Jij verandert ten opzichte van die problemen. Dan word je niet meer bezig gehouden, maar mag je uitstijgen boven alle probleemsituaties die je bezig willen houden en afhouden van jouw heiliging. Dát moet je uitgangspunt zijn/worden. En dat betekent in de praktijk, dat de problemen die er zijn geen invloed meer krijgen over jouw leven en je daardoor *niet* onderuit gaat. Dat is koningschap en priesterschap praktiseren. Dát is al een voorproefje van het zitten op de troon - Openbaring 3:21. Samen met Jezus heersen over alles wat je belemmert en bezig wil houden en daarmee groei doet stagneren. Dát begint allereerst in je eigen leven.

Ik zal je leiden op de weg die verder omhoog voert

Dit radicaal afrekenen met alle ongerechtigheid is onderdeel van onze heiliging. We weten het als het een ander betreft zo goed. De boodschap is vaak voor die ander en niet voor jezelf..."Zo, dat was een mooie prediking, nou..... ik hoop dat hij of zij goed luistert. Herken je dit? Zelf heb ik mij daar best vaak op betrapt in het verleden. Daarom heb ik de vrijmoedigheid het hier te benoemen, omdat ik zeker weet dat dit veel meer gebeurt.

We zijn soms druk met het kijken naar anderen, maar laten we eerst onszelf eens onder de loep nemen en radicaal schoon schip maken als dat nodig is. Met andere woorden, hoe kun je het huis van een ander schoonmaken als je niet weet hoe je het bij je zelf kan en moet doen.

Als je die *daad voegt bij het Woord*, dan zegt de Heer "Kom maar bij Mij, Ik ga jouw rust en vrede schenken en Ik zal je leiden op de weg die verder omhoog voert." 1 Korinthiërs 12:31.

Zijn we klaar om heftiger tegenstand te doorstaan?

Veel broeders en zusters *willen* dit diep in hun hart ook, maar worden tegengehouden en geven er soms uiteindelijk zelfs de brui aan. Ze zitten in een vicieuze cirkel van vallen en opstaan en dat gaat jaren, zo niet decennia zo door. Het blijft 'tandhakken' geestelijk gezien. Het wordt ze allemaal te veel...

"Ben er zo moe van." Hoe vaak hoor je niet "nou... als dit Jezus volgen is, dan hoeft het van mij niet meer"

of....." houd het dan nooit op?" Het ene probleem is opgelost en het andere dient zich al weer aan (de vicieuze cirkel). Men blijft maar naar voren gaan in de gemeente, om voorbede te vragen, maar de problemen blijven dominant in hun leven. Omdat men het inzicht, waardoor dit wordt veroorzaakt kwijt is, geven ze alles en iedereen de schuld van hun eigen stagnatie. De voorganger zou geen of onvoldoende aandacht geven of... de gemeente hangt als los zand aan elkaar. Niemand bekommert zich om me en ga zo maar door...Jezus wordt dan ook nog als een soort geestelijke pinautomaat gezien. Alleen als ze Hem nodig hebben, dan gaan ze bidden en smeken om hulp. Het is niet zo moeilijk te zeggen dat je Jezus volgt als het je goed gaat, maar het wordt een ander verhaal als het moeilijk gaat. Wáár staan we nu en straks als de tijden zwaarder gaan worden en...die komen. Ik maak me daar geen illusies over. Zijn we klaar om die heftiger wordende tegenstand te doorstaan?

Kies heel bewust "tot hier toe en niet verder"

Als je dit herkent voor jezelf; ook al zit je al jaren in het volle evangelie, schaam je dan niet voor je omgeving maar neem actie in de zichtbare wereld en daarmee tegelijkertijd ook in de geestelijke wereld. Kies heel bewust en spreek het uit- HARDOP- "*tot hier toe en niet verder*", ook al heb je nog geen idee hoe dit allemaal aan te pakken. Maar neem het initiatief en de Heer zal je onmiddellijk tegemoet komen en je gaan leren hoe te handelen. Hierdoor worden wij opnieuw in staat gesteld ons te heiligen en verder uit te groeien naar het beeld van de Zoon. In dit proces van groei kunnen we leren om de tegenstand die alleen maar heftiger wordt van ons af te houden. Dit onder leiding van de Geest van God, de heilige Geest.

God leidt ons niet in verzoeking

Heiliging is de *enige manier* is om het vuur van de beproeving te kunnen doorstaan. Voor alle helderheid, het is *niet* de Heer die ons beproeft of test. Zo van.....laat ik jou nu eens even confronteren met een probleem en kijken of je dat aan kan. Dat denken geeft een verkeerd beeld van God. God leidt ons **niet** in verzoeking. Houd dat te allen tijde vast in je geloof.

Het is de duivel die ons dat wijsmaakt. Hij verzoekt en verleidt. Hij zal het altijd blijven proberen. Maar wij kunnen dat leren weerstaan zoals Jezus. Hoe? Door heel bewust en consequent alles wat ons afhoudt van de Heer uit te bannen uit ons leven. Door heiliging en reiniging dieper door te laten werken in ieder persoonlijk, zodat er *in ons* geen aanknopingspunten

meer te vinden zullen zijn, waar hij je op zou kunnen pakken. Jouw/mijn persoonlijk getuigenis wordt dan: de overste dezer wereld komt en heeft aan mij niets” Johannes 14:30, precies zoals dat bij Jezus was.

Laten we elkaar aanmoedigen tot liefde en geduld

Aanmoedigen betekent niet met de vinger wijzen en je broeder of zuster verwijten maken zoals: Ben je er nou nog niet uit? Wordt het niet eens tijd dat je de daad bij het woord voegt? Je zit hier al zo lang onder dit Woord en toch blijft het maar hangen en wurgen voor je. Dit is hard en niet de liefdevolle houding van Jezus. Ik heb vaak reacties van mensen gehad zoals: “Ja, maar de Heer was ook spijkerhard in Zijn optreden dus moeten wij dat ook zijn.” Jezus was met ontferming bewogen - Mattheüs 9:36 (Zie ook mijn vorige bijdrage) en toch noemde Jezus de Farizeeërs addergebroed en wit gepleisterde graven. Dat is inderdaad spijkerhard. Maar dat was niet gericht op de mens, maar op de macht der duisternis die de mens beïnvloedt en in zijn macht had. Jezus *scheidde de mens van die macht* en dat... zouden wij ook meer moeten leren toepassen. Als we de knoet gebruiken tegen mensen raak je ze kwijt. Als je de macht scheidt van de mens, kun je in liefde, met volharding en geduld, actief zijn voor het herstel van je medebroeder en zuster. Dat is ook een essentie van gemeente-zijn. Dat is zoenschap praktiseren!

Persoonlijke noot

Misschien zeggen velen “ach dat weten we toch allemaal al”. Dat is natuurlijk geweldig, maar het is altijd goed jezelf te blijven toetsen of het in praktijk brengen van de instructies van onze leermeester niet op een laag pitje staat. Zelf wandel ik al heel wat jaren mee in het volle evangelie - als ik dat zo mag zeggen - en toch... na jaren kom je er daardoor pas achter, dat het Woord op veel punten eigenlijk theorie is geworden. Theorie is prachtig, maar als je de daad niet voegt bij het Woord is die kennis nutteloos. Veel van wat ik hier in HOP (= Hoger-Op) bijdraag is een reflectie van mijn persoonlijk leven. Hoe ik tot inzicht kwam en opnieuw radicaal keuzes heb gemaakt en ook heel bewust afgerekend heb met zaken die mij van God afdreven. Hierdoor is mijn leven niet alleen veranderd, maar is mijn relatie met God en Jezus verder verdiept. In dit spoor dan ook verder samen met een ieder die God en Jezus met bezieling in het hart draagt. Dit wil ik graag delen en hoop, dat er mensen zijn die er wat mee kunnen en zo samen als gemeente van de Heer ons persoonlijk leven verder heiligen en hiermee beantwoorden aan wat God van ons wil.

RUPSJE...

Voornaam: Rupsje

Achternaam: Nooit Genoeg

nooit genoeg
altijd maar meer en meer
een honger die niet te verzadigen is.
zo onvolwassen, altijd gericht op tekorten
geen genoeg nemen met iets minder
zo word je nooit een vlinder

Voornaam : Rupsje

Achternaam: Teverdenheid

onbevangen leven
van de ene in de andere dag
genieten van de zon die je toelacht
dankbaar voor elk blaadje dat jou te eten geeft
dat alle vitamine en groeikracht in zich heeft
bovenal gelovend in wat jij worden zal:

een vlinder

het laag-bij-de-grondse leven is voorbij
de kruiperperiode heb je inmiddels achter je gelaten
nu mag jij je vertonen in jouw bestemmings-gedaante

Gerrit van Ek

een vrije, veelkleurige vlinder,
beschenen door de zon
een lust voor het oog, een parel in
Gods schepping
*ik vraag jou, lezer, is er
herkenning?*

KALEB EN HET BELOOFDE LAND

Leven in vertrouwen op God en zijn beloften

***Naar de mp3 van een toespraak gehouden in de VEG
Kampen op 2024-09-08***

Door Evelien

Joz. 14:7-12; Num. 13:1-3, 21-33

Inleidend

Mooi is het om te zien dat de liederen op de preek afgestemd zijn zonder van te voren overlegd te hebben. Het past goed bij waar ik het over wil hebben. Altijd

weer een wonder hoe mooi dat is. Twee liedjes achter elkaar over God die de weg wil wijzen. Daar wil ik het over hebben, en dan m.b.v. Kaleb. Kaleb, zo staat er; bleef volledig op de Here zijn God vertrouwen. Hoe moeilijk dat soms ook is, voor Kaleb, maar ook voor ons.

Vertrouwen

'Ik bleef op mijn God vertrouwen' staat in Jozua 14:8 (NBV).

Eerst een voorbeeld van vertrouwen over de vakantie. Je kiest een vakantie uit. Mijn kinderen, houden van wielrennen, dus die willen naar een plek waar dat kan en waar er lekker weer is. Je leest je dan in op allerlei mogelijkheden, maar helemaal zeker weet je het niet. Je 'vertrouwt' er dan op, dat het wel goed zal zijn.

Vertrouwen is; het hebben van een *vaste overtuiging* dat een gewenste omstandigheid, waarvan de beheersing buiten je eigen macht ligt, zich voor zal doen.

Er wordt dus een beroep gedaan om de omstandigheid dat er geen zekerheid ergens in is, maar je hebt er vertrouwen in dat het goed komt. Als je vertrouwt op een persoon, dan vraagt dat wat van je zelf. Als je de persoon kent, dan kun je vertrouwen. Als je vertrouwt op God, dan geldt hetzelfde als bij een menselijke persoon. Als ik me laat vallen, dan moet ik vertrouwen dat de persoon achter mij mij opvangt. Maar die persoon moet jou de moeite waard vinden om jou op te vangen. Dat is bij God ook. Maar *God is altijd te vertrouwen, want Hij vind jou en mij altijd de moeite waard om op te vangen. God is te vertrouwen.* Nu naar Kaleb.

'Maar ik bleef op de Heer mijn God vertrouwen'. Zo stond Kaleb er in. Blijf je volledig op God vertrouwen, op alle momenten? Ook op momenten dat je bij wijze van spreken halverwege die val denkt, oho, weet ik het nog wel zeker?

Waar vertrouw je op? Op wie vertrouw je eigenlijk? Wie is God eigenlijk? Want, bij vertrouwen hoort, denk ik, ook dat je weet welke dingen het zijn waar God voor staat.

Beloften en toezeggingen

God blijft dezelfde en staat voor zijn beloften. Wat staat er in de bijbel over God en ons? Er staat; Hij is één en enkel positief, Hij geeft liefde. Hij leeft en wij mogen Gods zonen zijn. Allemaal beloften die je net gezongen hebt. Dat hoort bij God. Dat zijn Zijn eigen toezeggingen. Daar staat Hij voor. Daarop kun je je achterover laten vallen en laten opvangen. Dat zijn zekerheden die

horen bij God en Zijn beloften. Ik denk dat God niet alleen een belofte heeft voor de hele wereld, voor alle christenen, voor alle christenen in Kampen, maar ook voor jou en mij. Er zijn allerlei gradaties in beloften door God gegeven. Misschien voor jou vandaag, wellicht voor jouw hele leven. *God heeft over al die facetten iets gezegd en iets toegezegd zoek ze en vindt ze door er op te vertrouwen.*

Vragen zodat God persoonlijk kan aansluiten

Mensen maak het persoonlijk! God wil met jou persoonlijk spreken daarom eerst wat vragen om het persoonlijker te maken. Waar heb je vertrouwen in met betrekking tot God? Welke beloften kun je er nog bij pakken? In welke beloften heb je vertrouwen op momenten dat je rustig bent, en welke op het moment dat je uitstapt naar een ander toe of iets meemaakt? Wat brengt je aan het wankelen? Laat geloof groeien, door meer van Zijn beloften vast te pakken. Meer waarheden vastpakken als waarheid, zodat jij in jou situatie kan groeien. waarom? Omdat Hij je geluk voor ogen heeft. Daarom belooft Hij dingen en is Hij te vertrouwen. Daarom.

Wil jij Gods koninkrijk uitbouwen in jou, dan is het aan jou om in meer dingen te gaan staan. Dan is het aan jou om dingen aan te nemen als waarheid.

Leer vertrouwen, vasthouden van de beloften van God in elke situatie

'Maar ik bleef volledig op de Heer vertrouwen'. Dat is niet een half vaag iets. Het is een uitstappen op momenten dat het moeilijk is. Een uitstappen op momenten dat je vanuit je mens-zijn wel gaat twijfelen, maar dat je je afhankelijk weet van God in plaats van je eigen kracht, wanneer er aanvallen zijn van verleiding, afleiding, van wat dan ook.

En soms moet je er wat voor doen...

Zoeken, je inlezen, bidden, je beschikbaar opstellen

Als wij zoeken naar iets, bijvoorbeeld je zoekt naar een baan, dan ga je er wat voor doen. Dan ga je solliciteren, naar een uitzendbureau, vacatures bekijken. En zo moeten we er soms ook wat voor doen, om te groeien in ons geloof. Om dat vertrouwen sterker te maken. Dan is het belangrijk dat je je gaat inlezen, dat je gaat bidden. Wil je in geloof een steviger fundament leggen, dan is het zoeken net als je zou zoeken naar die baan bij wijze van spreken. Waar wil ik voor staan, stel je vragen, stel je beschikbaar op, vertel het aan anderen, volg een cursus, doé er iets mee. Als je er wat mee doet, zult je

het ook vinden. God is vindbaar. Hij is er altijd, Hij staat te popelen om je te ontvangen net als bij de verloren zoon. Hij stond met open armen te wachten.

Het land door God beloofd

Ik ging het hebben over Kaleb. Er zijn veel beloften gemaakt. Welke maakt God allemaal? Er staat in het oude testament zo vaak dat God contact zoekt met mensen. Zo vaak dat Hij probeert contact te maken, probeert duidelijk te maken waar Hij voor staat. Dit wil ik: Ik geef je vrijheid, maar ik hoop en gun je zo dat je in een relatie met Mij leeft. En als je daar op in gaat, dan zegt Hij het beloofde land toe aan Gods volk.

God belooft van alles. Als je naar hetgeen belooft is kijkt, dan begint al met Genesis natuurlijk, dat God aan Abraham belooft dat hij veel nakomelingen zal krijgen in het land Kanaän. Hij belooft dat ze dat land zouden bezitten. Deze belofte werd vervolgens bevestigd aan zijn zoon Isaak en aan zijn kleinzoon Jacob. We krijgen dan, nadat die belofte steeds wordt doorgegeven, het volk van Israël, via het verhaal van Jozef, gaat het volk met Mozes weer uit Egypte geleid worden en gaan ze op weg gaan naar het beloofde land.

De weg die God met Mozes ging

Ik vind het mooi hoe God over Mozes schrijft, dat hij de meest bescheiden persoon is, terwijl hij aangevallen wordt door anderen met 'jij denkt het allemaal te weten', 'wat heb je over ons te zeggen'. Hoe God toch Mozes heeft gevonden, ook al heeft hij dan zelfs iemand vermoord. Zo mooi, hoe God toch die weg vindt met hem. God die een weg vindt met een ieder. Mozes was goed genoeg om het volk te gaan leiden! Zo ben jij goed genoeg om Hem te volgen, om naar jouw beloofde land uit te trekken!

Na veel plagen komt het volk in het beloofde land dat overvloedig van melk en honing.

De geloofsinstelling van Kaleb

Maar er zit nog een stuk tussen voordat ze daar komen. 40 jaar zwerven ze rond in de woestijn, omdat ze niet in de belofte van God hebben gestaan nadat de verspieters het land verkend hadden. Kaleb was één van de 12 verspieters. Kaleb was een man die namens zijn stam Juda optrad, hij was 40 jaar oud. Hij, Kaleb, probeerde samen met Jozua het volk te bemoedigen toen de andere 10 verspieters een negatief verslag uitbrachten. God belooft hen allebei dat zij het beloofde land in zouden gaan en de hele streek die hij had verkend, voor altijd het grondgebied van hem en

zijn nageslacht zou zijn, omdat hij God vertrouwde. Het is zo gaaf dat Kaleb het land in ging met de instelling, God belooft het, dit land gaan we krijgen, hoe, dat weet ik niet, maar ik geloof het. Het is inderdaad een mooi land, overvloedig van melk en honing. Terwijl de anderen keken en spraken, zo van 'hoe gaan we dat nu krijgen'? 'Die mensen zijn zo groot, dat zijn reuzen, zo sterk. Dat gaat nooit lukken!'

Kaleb keek vanuit het vertrouwen: *Dit is van generatie op generatie beloofd.* Hij bleef vertrouwen, niet alleen op de goede momenten. Dat, die belofte, was zijn uitgangspunt. We gaan lezen:

Numeri 13:1-3, 21-33 (NBG):

De Here sprak tot Mozes: Zend mannen uit om het land Kanaän te verspieden, dat Ik de Israëlieten geven zal; telkens één man zult gij zenden als vertegenwoordiger van de stam zijner vaders: allen vorsten onder hen. Toen zond Mozes hen heen uit de woestijn Paran, naar het bevel des Heren; al die mannen waren hoofden der Israëlieten.

(21) Zij trokken op en verspieden het land van de woestijn Sin af tot aan Rechob toe, waar de weg naar Hamat begint. Toen zij door het Zuiderland optrokken, kwam men tot Hebron; daar woonden Achiman, Sesai en Talmai, de kinderen van Enak. Hebron is zeven jaar eerder gebouwd dan Soan in Egypte. Toen zij in het dal Eskol gekomen waren, sneden zij daar een rank met één tros druiven af, die zij met hun tweeën aan een draagstok droegen; ook enige granaatappelen en vijgen. Die plaats noemde men het dal Eskol wegens de druiventros, die de Israëlieten daar afgesneden hadden.

Na verloop van veertig dagen keerden zij terug van het verspieden van het land; zij gingen op weg en kwamen tot Mozes en Aäron en de gehele vergadering der Israëlieten in Kades, in de woestijn Paran, en brachten hun en de gehele vergadering bericht en toonden hun de vrucht van het land. Zij verhaalden hem dan en zeiden: Wij kwamen in het land, waarheen gij ons gezonden hadt, en ja, het vloeit van melk en honing, en dit is zijn vrucht. Het volk echter, dat in het land woont, is sterk en de steden zijn ommuurd en zeer groot, en ook de kinderen van Enak zagen wij daar; Amalek woont in het Zuiderland, de Hethieten, Jebusieten en Amorieten wonen in het bergland, de Kanaänieten aan de zee en aan de oever van de Jordaan. Daarop trachtte Kaleb het volk tot bedaren te brengen tegenover Mozes en zeide: Laat ons gerust optrekken en het in bezit nemen, want wij zullen het zeker kunnen vermeesteren. Maar de mannen die met hem

opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tegen dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij. Ook verspreidden zij onder de Israëlieten een kwaad gerucht omtrent het land dat zij verspied hadden, door te zeggen: Het land dat wij zijn doorgetrokken om het te verspieden, is een land dat zijn inwoners verslindt, en alle mensen die wij daar zagen, waren mannen van grote lengte. Ook zagen wij daar de reuzen, Enakieten, die tot de reuzen behoren, en wij waren als sprinkhanen in onze eigen ogen en ook in hun ogen.

Hoe kijk je, met welke ogen?

Ik wil niet zeggen: is je glas halfvol of halfleeg, of: wat fijn dat je toch nog een glas hebt. Want daar gaat het niet om! Het gaat niet om naar welk deel je kijkt, maar *hoe* kijk je naar het geheel? Hoe Kaleb naar het land kijkt, geeft een heel ander uitgangspunt dan de anderen. Hij staat in de belofte, vertrouwt op God. Ze bekijken hetzelfde, ze zijn dezelfde 40 dagen in dat land. Alleen beléven ze het anders: Kaleb en Jozua met gejubel en vertrouwen en de anderen zagen zich in eigen ogen als sprinkhanen tegenover de vijand en dachten dat die reuzen hen ook zo zagen. Snap je?

Zo kunnen wij onze dag ook zo anders beléven. Vertrouw op de Heer. In Jozua 14:7b-10 lezen we:

En ik bracht hem nauwgezet verslag uit. Terwijl mijn broeders, die met mij opgetrokken waren, het hart van het volk deden versmelten, bleef ik volkomen trouw aan de Here, mijn God. Daarom heeft Mozes te dien dage gezworen: voorzeker zal het land, dat uw voet betreden heeft, voor altijd het erfdeel van u en uw zonen zijn, omdat gij volkomen trouw gebleven zijt aan de Here, mijn God. Welnu, zie, de Here heeft mij in het leven behouden, zoals Hij beloofd heeft. Het is nu vijfenveertig jaar, sedert de Here dit woord tot Mozes gesproken heeft, gedurende welke tijd Israël in de woestijn rondgetrokken heeft.

God schakelde Kaleb in en Hij wil ook ons gebruiken

Je denkt ook: wat doe je dan in die veertig jaar? Als je eigenlijk al weet: ik zal sterven, of als je weet: ik ga naar het beloofde land? Ga je achterover zitten? Of; ik krijg het toch wel, God zal het wel doen... Of ga je je voorbereiden?

Het land krijgen we, maar Hij heeft mij er wel bij nodig. Hij heeft wel nodig dat ik sterk sta, dat ik gezond ben, dat ik Hem ken. *God werkt door Kaleb heen.* Dan zegt hij: *Als de Heer mij maar bij staat zal ik ze wel meester worden zoals Hij heeft beloofd (Jozua 14:12, NBV).*

Wat hebben ze in die veertig jaar gedaan?

In die 40 jaar heeft hij dan misschien getraind, hoe verover je gebieden? Het zette me wel aan het denken. In hoeverre heeft God bij wat Hij belooft jou nodig, om dat beloofde land in te kunnen gaan? Want niet iedereen van het volk bleef vertrouwen of kreeg vertrouwen op de Heer. *Alleen die kinderen van dat volk zouden het beloofde land krijgen.* Misschien hebben ze die veertig jaar nodig gehad, om weer opnieuw te leren wie God was? Kunnen we werkelijk op Hem vertrouwen? Hebben ze die veertig jaar nodig gehad om te beseffen dat God leidt, zoals de ouderen uit Egypte waren geleid? Hebben ze die verhalen gehoord, de wonderen die daar gebeurd zijn? Wat hebben ze in die veertig jaar gedaan?

En wat doe jij in de tijd, om te komen waar God wil dat je bent?

Het gevaar van passiviteit en berusting

Net voor het eind zeg een groep: *laat ons hier maar zitten.* (Numeri 32:5) En zo denken wij ook vaak, althans ik wel, ik weet niet hoe het bij jullie is. Dat je eigenlijk Gods beloften wat afzwakt, het is wel prima, ik ben hier wel tevreden mee... Nee, ze zouden nog naar het beloofde land gaan! Het is niet handig om hier je tenten op te zetten en te blijven vlak voor de grens. De Rubenieten en de Gadieten wilden daar graag blijven: *Numeri 32:5 - Voorts zeiden zij: Indien gij ons genegen zijt, laat dan dit land aan uw knechten als bezitting worden gegeven; doe ons niet over de Jordaan trekken.*

Wanneer ga je achterover zitten? Wanneer vind je het wel prima? Goed om eens over na te denken.

Ze zouden toch verder gaan naar het beloofde land? Dus ze moeten de Jordaan over, want daar is het beloofde land. Als je veertig jaar ergens woont, dan hoef je misschien niet meer zo nodig. Maar de belofte van God blijft staan.

Kaleb hield niet van een halve aanpak en wij?

Kaleb gaat erop uit naar het beloofde land en houdt dat voor ogen. Hij doet het niet half, maar pakt het volledig aan. Het is een opdracht van God, die pakken we ieder moment aan, niet half. Op momenten dat je achterover gaat zitten, dan weet je ook: dit is niet volledig. God heeft het goede voor ogen.

Vertrouw op de Heer en daarvoor heb je dus nodig dat je je inleest, dat je bidt, dat je gelooft. Dat je erop uittrekt naar jouw beloofde land. Soms is het nodig om

te vragen, waar is dat en wat is dat dan? En het hoeft niet persé een ander gebied te zijn, dan waar je bent.

Wees standvastig, onwankelbaar

Soms moet je gewoon je ogen open doen, je hart open doen en zien dat je al in het beloofde land bent. Wees vastberaden, standvastig! Laat je door niets weerhouden of ontmoedigen, waar je ook gaat. De Heer, onze God staat je bij: *Jozua 1:6-9 (NBG) - Wees sterk en moedig, want gij zult dit volk het land doen beërven, dat Ik hun vaderen gezworen heb hun te zullen geven. Alleen, wees zeer sterk en moedig en handel nauwgezet overeenkomstig de gehele wet die mijn knecht Mozes u geboden heeft; wijk daarvan niet af naar rechts noch naar links, opdat gij voorspoedig zijt, overal waar gij gaat. Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want dan zult gij op uw wegen uw doel bereiken en zult gij voorspoedig zijn. Heb Ik u niet geboden: wees sterk en moedig? Sidder niet en word niet verschrikt, want de Here, uw God, is met u, overal waar gij gaat.*

God is te vertrouwen

Ik geloof ook dat God dat vraagt, dat we op die manier gaan kijken en blijven vertrouwen op de Here je God zoals ik al in het begin zei: GOD IS TE VERTROUWEN, wat je ook tegenkomt. Amen.

De schrijfster/spreekster maakt deel uit van het leidinggevende team van de VEG Kampen.

Hieronder de link naar de mp3 van Evelien en ook een link naar een andere mp3 van haar man Lauris als extra: [20240908-6385-Evelien-joz14:7-12,num13:1-3-Kaleb en het beloofde land-Kampen](https://www.vegkampen.nl/20240908-6385-Evelien-joz14:7-12,num13:1-3-Kaleb-en-het-beloofde-land-Kampen)
[20250119-6386-Lauris-Hebr4:15 mat26:36-46-Gods wil-onze wil-Kampen](https://www.vegkampen.nl/20250119-6386-Lauris-Hebr4:15-mat26:36-46-Gods-wil-onze-wil-Kampen)

VOOR JONGEREN

THUISKOMEN!

Door Zeina Bassa-Dafesh

Een grappige waarheid

Ken je dat moment dat een kind iets zegt wat je aan het lachen maakt, maar je tegelijkertijd aan het denken zet? In ons 'Funny Book'

schrijven we zulke uitspraken op. Een van mijn favorieten is van Celisa, vier jaar oud, dol op snoep. Ze zei: 'Mama, dit smaakt echt naar de heilige Geest!' Grappig, toch? Maar ook diep: God wil dat je Hem niet alleen begrijpt met je hoofd, maar dat je Hem proeft met je hart. Zoals David schrijft:

Proef en geniet de goedheid van de Heer, gelukkig de mens die bij Hem schuilt. – Psalm 34:9

Laten we kijken naar hoe je Gods goedheid kunt ervaren, Zijn Vaderhart kunt ontdekken, en hoe je echt bij Hem thuiskomt.

Gods Vaderhart: Wie is Hij echt?

Veel mensen denken dat God streng is, een soort boeman die je alleen accepteert als je perfect bent. Maar dat is niet wie Hij is. Kijk maar naar hoe Jezus over Zijn Vader spreekt:

Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. – Johannes 14:9

Jezus laat zien dat God een liefdevolle Vader is, die niets liever wil dan dat wij bij Hem thuiskomen. Denk eens na: Wat betekent thuiskomen voor jou? Een plek waar je veilig voelt? Waar je geliefd bent? Dat is precies wat God je aanbiedt.

Maar wat houdt ons tegen om thuis te komen bij God? Laten we kijken naar het verhaal van de verloren zoon.

De verloren zoon: een beeld van ons allemaal

De gelijkenis van de verloren zoon (Lucas 15:11-32) gaat over een vader met twee zonen. De jongste zoon vraagt zijn erfdeel op, alsof hij tegen zijn vader zegt: 'Voor mij ben je al dood'. Hij vertrekt, maakt zijn geld op, en belandt uiteindelijk in armoede tussen de varkens. Voor Joodse luisteraars destijds een ultieme schaamte, want varkens werden als onrein beschouwd.

Misschien herken je dat wel. Soms maken we keuzes die ons verder van God brengen. We proberen ons leven zelf te regelen, maar raken verdwaald. Toch besluit de jongste zoon terug te keren naar zijn vader, en wat er dan gebeurt, is adembenemend.

God rent naar jou toe

De vader ziet zijn zoon van ver. Dat betekent dat hij steeds naar hem uitkeek. Hij wachtte niet passief af, hij

rende naar hem toe! Reken maar dat dat destijds schokkend was. Een vader in die cultuur rende niet. Het was niet waardig. Maar God, jouw Vader, is niet bezig met wat waardig is, Hij is bezig met jou!

De Bijbel zegt:

‘Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was’. – Lukas 19:10

God wacht niet tot jij jezelf hebt opgepoetst. Hij komt naar je toe zoals je bent: gebroken, moe, of misschien vol schaamte. Hij omhelst je en zegt: Welkom thuis!

De geschenken van de Vader

De vader in het verhaal geeft zijn zoon drie geschenken. Elk van deze geschenken vertelt iets belangrijks over wat God je geeft als je thuiskomt bij Hem:

1. De mooiste jas

De vader geeft zijn zoon een nieuwe jas. Deze jas symboliseert eer, acceptatie, en dat hij volledig is hersteld in de familie. Zo omhult God jou met Zijn gerechtigheid:

‘Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis. En Hij heeft ons overgeplaatst in het Koninkrijk van zijn Zoon, van wie Hij heel veel houdt’. – Kolossenzen 1:13

2. Een ring

De ring is een teken van autoriteit. Het laat zien dat de zoon niet langer een slaaf is, maar een erfgenaam. Zo herstelt God ook jouw identiteit:

‘Als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping’. – 2 Korintiërs 5:17

Dit is je echte erfenis. Niet de erfenis waar hij eerst om vroeg, maar de geestelijke erfenis die we ontvangen in Jezus Christus, simpelweg omdat we kinderen van God zijn. Zoals in Galaten 4:6-7 staat: ***‘En omdat jullie kinderen van God zijn, heeft God de Geest van zijn Zoon in jullie hart uitgestort. Die Geest roept in je: ‘Lieve Vader!’ Jullie zijn dus geen slaven meer, maar kinderen van God. En omdat jullie Gods kinderen zijn, erven jullie ook, dankzij Christus’.***

3. Sandalen

Slaven liepen op blote voeten, maar kinderen droegen sandalen. De vader herstelt zijn zoon niet alleen als kind, maar ook in zijn vrijheid. Jezus zegt:

‘Als de Zoon u vrijmaakt, zult u werkelijk vrij zijn’.

– Johannes 8:36

God geeft jou eer, identiteit, autoriteit en vrijheid. Dit zijn geen dingen die je zomaar af en toe krijgt, maar die je elke dag mag dragen. Besef je dat? Misschien moet je dit bewust aantrekken, alsof je er echt voor kiest om het deel van jezelf te maken, zodat het in je hoofd en hart gaat zitten.

Wie wordt nog meer gekleed in het Oude Testament?

Kijk maar naar Jozef. In Genesis 41:42 lezen we hoe de farao Jozef eert nadat hij zijn wijsheid en inzicht heeft erkend: ***‘Toen deed de farao zijn zegelring van zijn hand en schoof die aan Jozefs hand. Hij liet Jozef kleren van fijn linnen aantrekken en hing een gouden ketting om zijn hals’.***

Dit laat zien hoe God Jozef verhoogde op het juiste moment. Het vertrouwen van Jozef in God bracht hem van gevangenschap naar een plek van eer en invloed.

Maar wat als je de oudste zoon bent?

Misschien herken je jezelf meer in de oudste zoon. Hij bleef thuis, werkte hard, maar had geen idee van de liefde van zijn vader. Hij zei zelfs:

‘Kijk eens, ik werk al jarenlang voor u en ben u nooit ongehoorzaam geweest. Maar u heeft mij nog nooit één geitje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren’. – Lucas 15:29

De oudste zoon leefde als een slaaf, terwijl alles al van hem was. Hoe vaak leven wij als de oudste zoon? We proberen God te plezieren, maar vergeten dat we al Zijn kinderen zijn, door genade. God zegt tegen jou:

‘Jongen, jij bent altijd bij mij. En alles wat van mij is, is van jou!’ – Lucas 15:31

Leven als een kind van God

Gods liefde verandert alles. Hij wil niet alleen dat je thuis bent bij Hem, maar dat je leeft vanuit Zijn liefde. Dit betekent dat je eerst echt leert kennen wat Zijn Vaderhart voor jou is.

Daarna kun je pas je identiteit vullen met Hem, niet met wat je doet. Je bent geliefd, geaccepteerd en volledig hersteld. Leven vanuit die waarheid geeft vrijheid en vreugde. Hoe leef je vanuit Gods waarheid?

Voed jezelf met Zijn waarheid

Een voorbeeld uit mijn eigen leven: elke keer dat ik worstelde met mezelf of antwoorden van God zocht, zat

ik soms letterlijk op de grond met tranen in mijn ogen. Ik vroeg: *Waarom? Waarom worstel ik zo en hoe kom ik hier vanaf?*

Mijn gezin zag het, en ze gaven me knuffels en steun. Maar het liefst wilde ik een 'knuffel' van God. Die kreeg ik niet zoals ik het verwachtte. In plaats daarvan wilde God mij iets leren. Hij had iets veel waardevoller voor mij. Elke keer antwoordde Hij op een liefdevolle manier met dezelfde boodschap: *'Voed jezelf met Mijn Waarheid'*.

Dat werd de leidraad voor mijn geloofsleven. Steeds opnieuw herinnerde God mij: *Zeina, voed jezelf*. Op die manier leerde ik ook Gods Vaderhart voor mij te geloven.

En dat heeft me écht bevrijd. Zoals Jezus zegt in Johannes 8:32: *'De waarheid zal u vrijmaken'*.

Die waarheid is Gods Woord

Het hele leven van Jezus Christus, geopenbaard in de Bijbel. We moeten hier niet alleen over lezen, maar het ook écht tot ons nemen, doen en spreken. Gods Woord is innerlijke voeding, en die voeding verandert ons hart en leven. Dat zien we keer op keer terug in de Bijbel.

God nodigt je uit

Misschien voel je je ver van God. Of misschien ben je al een tijdje thuis, maar leef je niet als Zijn kind. Vandaag nodigt God je uit: kom naar huis! Proef Zijn goedheid opnieuw. Je bent altijd welkom bij Hem. Durf jij vandaag naar Hem toe te gaan? Hij wacht op je, met open armen!

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (23)

Naar de mp3 van de bijbelstudie gehouden in de VEG 'Immanuël' te Breda op 2004-03-24

Door Cees Visser

Genesis 21:22 – 22:24

In Genesis 21:22 komt Abimelek op bezoek bij Abraham. Genesis 21:22-34 - *In die tijd zei Abimelek, alsook zijn legeroverste Pikol, tot Abraham: God is met u in alles wat gij doet. Nu dan, zweer mij toch hier bij God, dat gij niet bedrieglijk met mij zult handelen, noch met mijn kroost, noch met mijn*

nageslacht; naar de vriendschap, die ik u betoond heb, zult gij mij en het land waarin gij als gast vertoeft, behandelen. En Abraham zei: Ik zweer het. Maar Abraham maakte Abimelek een verwijt over een waterput, die de knechten van Abimelek zich hadden toegeëigend. Daarop zei Abimelek: Ik weet niet, wie dat gedaan heeft; ook hebt gij het mij niet meegedeeld, en ik heb het ook niet vernomen vóór vandaag. Toen nam Abraham schapen en runderen en gaf ze aan Abimelek, en die beiden sloten een verbond. Maar Abraham zette zeven lammeren van de schapen afzonderlijk. Toen zei Abimelek tot Abraham: Wat betekenen die zeven lammeren hier, die gij afzonderlijk gezet hebt? En hij zei: Voorzeker moet gij de zeven lammeren uit mijn hand aannemen, opdat het mij tot een getuigenis zij, dat ik deze put gegraven heb. Daarom noemt men die plaats Berseba, want die beiden hebben daar gezworen. Toen zij te Berseba het verbond gesloten hadden, gingen Abimelek en zijn legeroverste Pikol heen, en keerden naar het land der Filistijnen terug. En (Abraham) plantte te Berseba een tamarisk, en riep daar de naam van de HERE, de eeuwige God, aan. En Abraham vertoefde vele dagen als vreemdeling in het land der Filistijnen.

Abimelek wil met Abraham een verbond sluiten. Waarom? Mogelijk om toch een beetje te delen in alle zegeningen die God aan Abraham schenkt. Abimelek is overtuigd geraakt van de bijstand die Abraham van zijn God krijgt. Hij is overtuigd geraakt dat Abraham een profeet is en dat het gebed van hem kracht heeft. Hij wil wel vriendjes worden met Abraham. Mogelijk wil hij ook zijn nageslacht bewaren voor verlies van land. Overtuigd als hij is dat Abrahams nageslacht het land zal beërven. Hij denkt: hoe moet dat met mijn nageslacht, want deze man wordt groot onder zegen van de Heer. Abimelek vindt dat hij Abraham vriendelijk heeft behandeld. Dat valt nog te bezien. Hij had Sara gewoon van Abraham afgenomen en haar pas in een later stadium aan hem teruggegeven. De echte vriendschap met Abraham kwam pas toen hij van zijn probleem was verlost. Motieven zuiver of onzuiver, Abimelek wil vriendschap met Abraham. En Abraham gaat er op in, maar trekt daarbij wel een onaangename zaak die is voorgevallen, recht.

Belang van waterputten

Waterputten zijn van levensbelang in die tijd, zeker als men een zwervend bestaan leidt. Water is nodig voor het leven. En als je dan een waterput gegraven hebt en

daar komt goed, helder water uit en die wordt daarna in beslag genomen door degene van wie het land is, is dat niet leuk. Abraham mocht wonen in het land van Abimelek, hij mocht de waterput gebruiken, maar die put was niet van hem. Integendeel, de knechten van Abimelek pikten die put gewoon in. Abraham had nog geen rechten in dat land. Maar als Abimelek, de koning van Gerar, met hem een verbond wil sluiten, wil Abraham dit recht trekken en brengt hij de kwestie ter sprake.

Wat doet Abimelek? Hij begint zich te verontschuldigen: dat wist ik niet, dat heb ik niet geweten. Maar hij komt Abraham niet tegemoet. Hij zegt niet: natuurlijk, dat is fout, jij krijgt die put. Nee, dat doet hij niet. Hij erkent dat recht op die put niet uit zichzelf. Hij verontschuldigt zich alleen maar over de gang van zaken. Daarom neemt Abraham het recht op die put mee in dat verbond met Abimelek.

De verbondssluiting vindt op de gebruikelijke wijze plaats: er worden schapen en runderen in tweeën gesneden en aan weerszijden van een pad gelegd, waarna beiden ertussendoor lopen. Te vergelijken met het verhaal in Genesis 15. Van de schapen die hiervoor gebruikt worden, plaatst Abraham zeven lammeren apart. Dat is *niet* gebruikelijk. Daarom vraagt Abimelek: Wat bedoel je hiermee? Abraham zegt: Neem die 7 lammeren van mij aan en leg daarbij een eed af. Zweer hier onder het aannemen van deze zeven lammeren, dat jij mij nu het recht op die put geeft.

Het Hebreeuwse werkwoord *zweren* is afgeleid van het telwoord *zeven*. Als iemand iets zweert, roept hij als het ware het getal *zeven* aan: hij is aan het zevenen, zweren. En zeven is het getal van het verbond tussen God en mensen. Wij kennen wel het woord zeveren, maar zevenen kennen wij eigenlijk niet. Zweren heeft in de bijbel te maken met getal zeven. Daarom geeft Abraham zeven lammeren aan Abimelek, waarna deze kan zweren: een bekrachtiging van het gesloten verbond.

Berseba

Abraham noemt de plaats met die waterbron: Berseba. *Ber* betekent bron, en *seba* is afgeleid van zweren, van zevenen. Het is de bron van de eed. De bron van de zeven lammetjes: Berseba. De waterput wordt het eigendom van Abraham. Hij krijgt het recht, heeft voortaan het alleenrecht op het water uit die bron die helemaal in het zuiden van het toenmalige Kanaän ligt.

Daar gaat hij wonen. Verzekerd van water. In droge, moeilijke tijden is water van levensbelang. Voor zijn kuddes ook. Hij gaat daar wonen en plant er een tamarisk. De Lutherse vertaling zegt: hij plant er bomen. De Statenvertaling heeft: hij plant er een bos. Hij maakt er wat moois van. Hij wil er wel een tijdje blijven wonen. Dat doe je niet zomaar. Hij wil nu eindelijk wel eens rust na alles wat hij heeft meegemaakt. Met een eigen waterbron...

Abraham roept daar de naam des Heren aan. Dat is publiekelijk de naam des Heren prijzen. Hij houdt daar 'diensten' rondom die bron Berseba. Die plaats en die bron bestaan nog steeds. Die bron geeft nog steeds helder en voortreffelijk water tot op de dag van vandaag. Berseba is de meest zuidelijke stad geworden in het uiteindelijk Kanaän waar het volk Israël heeft gewoond. Als het land wordt beschreven, gebruiken de bijbelschrijvers vaak: van Dan (in het noorden) tot Berseba (in het zuiden). Abraham heeft daar lange tijd gewoond.

Rustig genieten?

Is het dan rustig? Mag de oude vader der gelovigen nu eindelijk gaan genieten van zijn welverdiende rust? Mag hij Isaak zien opgroeien, sterk worden, zien toenemen in de genade en kennis des Heren, mag hij nu daarvan gaan genieten? Boven de eerste perikoop in Genesis 22 staat dat Abrahams geloof op de proef gesteld wordt. Hij krijgt te maken met een intense innerlijke strijd, waarin zijn geloof het ongemeen zwaar te verduren krijgt. U kent het verhaal, ik hoef het niet uitvoerig te vertellen, het staat zelfs in alle kinderbijbels. Abraham moet zijn zoon Isaak gaan offeren op de berg Moria. Dat is geen makkelijk verhaal om te vertellen aan kinderen of jonge mensen, aan oudere mensen. Het is geen makkelijk verhaal om te vertellen in de gemeente; het is een van de moeilijkste delen uit de Bijbel, denk ik.

Isaak offeren?

Abraham, ga de zoon op wie je zo lang hebt gewacht offeren op de berg Moria. Moet hij de zoon der belofte in wiens komst hij tegen hoop op hoop is blijven geloven, juist vanwege die belofte, moet hij die zoon offeren? Zijn enige zoon die hij zo intens liefheeft? Isaak die de lach en de vreugde in zijn leven en dat van Sara heeft gebracht. Door wie men van zijn nageslacht zal spreken, heeft God gezegd in Genesis 21:12. Moet hij die gaan offeren? Moet dat echt? Abraham gaat het doen. Hoe is hij daarbij gekomen? Wat heeft hem

hiertoe gebracht? Dit bestaat toch niet? Om je zoon te moeten gaan offeren? In Hebrëen 11 vinden we een eerste 'opening' om dit moeilijke verhaal te gaan begrijpen.

Abraham wordt verzocht

In Hebrëen 11:17-18a staat: ***Door het geloof heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Isaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren, hij, tot wie gezegd was: Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken.*** Abraham wordt verzocht om zijn zoon ten offer te brengen. Het is een *verzoeking*, zegt Hebrëen 11. En wat zegt Jakobus over verzoeken? ***Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking*** (Jak.1:13).

Hoe is Abraham hiertoe gekomen, wat heeft hem hiertoe gebracht? Een verzoeking, jazeker, maar die komt dus niet van God. Abrahams geloof wordt wel stevig op de proef gesteld in deze verzoeking. Althans, zo zegt Genesis 22:1 het: God stelde Abraham op de proef. *Welke 'god' stelt hem op de proef, durf ik te vragen?* Abraham woont in een land waarin vele goden wordt gediend. Kanaän is een land vol afgoderij. En die goden zetten de mensen van dat land aan tot de meest gruwelijke vormen van verering: tot kinderoffers. Die worden in de Bijbel ook beschreven. Berucht zijn de kinderoffers aan de Moloch in het latere Israël. Vlakbij Jeruzalem ligt het dal Hinnom: daar stond het beeld van de Moloch, daar werden kinderen in het vuur gegooid, geofferd aan die god. Vreselijk! Er werden ook kinderen aan Baäl en Astarte geofferd. Of aan de god van de Moabieten, Kamos. Het is schering en inslag in de afgodendienst van de volken rondom. Het gebeurde ook in Egypte. Ja, waar eigenlijk niet in die tijd. Vaak werden die offers aangewend om ongeluk af te wenden. Of om een zegen van die afgod, de god die ze dienden, af te smeken. Om iets gedaan te krijgen van die god. En dan gaven de mensen het liefste wat ze hadden, hun eigen kind. Ook koningen offerden hun kinderen aan de Moloch. Bang dat ze een oorlog zouden verliezen, namen ze een van hun kinderen en gooiden die dan in het vuur. Dat was in die tijd gebruikelijk. In Egypte gooide men ze voor de krokodillen. Vreselijk. Puur duivels. Een gruwel voor de Heer. Van de naam van dat dal bij Jeruzalem, *Hinnom*, is het latere woord

Gehenna afgeleid: het woord dat het Nieuwe Testament gebruikt voor de *hel*, de *poel van vuur*.

Wie heeft Abraham hiertoe aangezet?

Waarmee is Abraham bezig geweest in die tijd bij Berseba? Ik mag ook zeggen: *wie is er met Abraham bezig geweest, wie heeft hem hiertoe aangezet?* Abraham heeft in zijn leven zoals we dat tot nu toe hebben gevolgd, meer keuzen gemaakt en dingen gedaan waarvan wij nu kunnen zeggen: man, hoe ben je daarbij gekomen? Waarom ben je afgedaald naar Egypte, als je weet dat de Heer zo voor je zorgt? Wie zet je daartoe aan? Later doet hij het nóg een keer; hoe is het mogelijk! Je weet toch hoe het ging de vorige keer? De geschiedenis herhaalt zich. Vlak nadat God hem zijn zoon belooft en een verbond met hem sluit, gaat Abraham mee in de gedachte van zijn vrouw Sara om Hagar tot vrouw te nemen. *Zij* zou dan het kind moeten baren dat Abrahams erfgenaam moest worden. Hij doet het, wat een verzoeking! Allemaal bedoeld om de belofte die God in Abrahams leven wilde verwezenlijken, te vrijdelen. Om die belofte niet in vervulling te laten gaan. Door dat voorstel van Sara om met Hagar een kind te krijgen, is veel ellende ontstaan. Het had ook anders gekund. Wat gebeurt er met Abraham op zulke momenten? Genesis 22 geeft ons geen zicht op Abrahams gedachten en overwegingen. Als je heel Genesis 22 leest, lees je niets over de motieven en gevoelens van Abraham, over wat er in zijn innerlijk omgaat of is omgegaan. Het beschrijft alleen wat Abraham doet.

Wat heeft Abraham overwogen?

In Hebrëen 11 staat nog méér: ***Door het geloof heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Isaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren, hij, tot wie gezegd was: Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken. Hij heeft OVERWOGEN, dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken, en daaruit heeft hij hem ook bij wijze van spreken teruggekregen*** (Heb.11:17-18).

Abraham heeft in zijn hart iets *overwogen*... Als je denkt aan 'opwekking uit de doden', moet je daarvóór ook iets in je om hebben laten gaan over 'sterven'. Abraham heeft blijkbaar nagedacht over *opstaan* uit de dood en *ingaan* in de dood. Hij zal overwogen hebben wat het sterven van zijn zoon te betekenen zou hebben. De zoon door wie men van nageslacht zou spreken. Met welk

doel? Waarom dit offer? Wat is de betekenis van dit offer?

Abraham heeft zijn gedachten erover laten gaan, dat is duidelijk. Tot welke conclusies zou hij gekomen zijn? Als aan Abel bij het brengen van zijn offers en het zoeken van de dingen van God, al duidelijk is geworden dat er zonder bloedstorting geen vergeving mogelijk is, zal Abraham in die lijn zijn doorgedaan. *Zonder bloedstorting geen vergeving.* En Abraham bracht regelmatig zulke offers aan God. Door Isaak zal men van nageslacht spreken... In u zullen de volken, *alle volken*, gezegend worden... Wat is er dan nodig als *alle volken* gezegend moeten worden? Een *offer* ten behoeve van alle mensen. En is een offer van een dier dan wel genoeg?

Abraham is op zoek

Ik kan me voorstellen dat Abraham met die gedachten bezig is geweest, daar onder zijn tamarisk in Berseba. Hij is heel zijn leven op zoek geweest naar een stad van God met fundamenten in de hemel, een stad waarvan God de ontwerper en bouwmeester is. Voortdurend is hij op zoek naar de dingen van de geestelijke wereld. En regelmatig mag hij zijn ogen opslaan en ziet hij weer iets van die werkelijkheid bij zijn Heer, zijn God.

Maar er zullen ook momenten zijn geweest dat hij iets *anders* in die geestelijke wereld heeft gezien en gehoord. In zijn zoeken naar de dingen van God, heeft de vijand zich ingezet om hem *andere* dingen te laten zien. Begrijpelijk. De vijand heeft pogingen ondernomen om binnen te dringen in dat geestelijke bezig-zijn van Abraham. Om hem te verzoeken, te verleiden. Als God met Abraham een verbond wil sluiten, ziet Abraham vuur en dikke rook. Bij de bespreking hiervan hebben we dit als invloeden vanuit het rijk der duisternis aangemerkt. Die werkingen zijn er dus óók in zijn leven.

De HEER = Jahweh

In dit verhaal is mij iets opgevallen. Waar je in de het Oude Testamant HEER, HERE of HEREN met hoofdletters ziet staan, staat in de grondtekst JHWH (spreek uit: Jahweh), de *eigenaam* van God. Genesis 12:1 - *De HERE nu zei tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.* Genesis 12:7 - *Toen verscheen de HERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven.* Genesis 13:14 - *En de HERE zei tot Abram, nadat Lot zich van hem gescheiden had: Sla toch uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt,*

naar het noorden, zuiden, oosten en westen, want het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven. Genesis 15:4 - *En zie, het woord des HEREN kwam tot hem...* Genesis 15:7 - *En Hij zei tot hem: Ik ben de HERE, die u uit Ur der Chaldeeën heb geleid om u dit land in bezit te geven.* Genesis 15:18 - *Te dien dage sloot de HERE een verbond met Abram.* Genesis 17:1 - *Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de HERE aan Abram en zei tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wandel voor mijn aangezicht, en wees onberispelijk.* Genesis 18:1 - *En de HERE verscheen aan hem bij de terebinten van Mamre.* Genesis 21:1 - *De HERE bezocht Sara, zoals Hij gezegd had, en de HERE deed aan Sara, zoals Hij gesproken had...* Steeds weer de HERE: JHWH.

Elohim = God of goden

En dan hier in Genesis 22:1 - *Hierna gebeurde het, dat God Abraham op de proef stelde.* Hier staat geen JHWH, maar een ander Hebreeuws woord: *Elohim*. JHWH is de naam van God, de eigenaam van de Schepper van hemel en aarde. Elohim is een aanduiding voor een hoog verheven wezen, een aanspreektitel voor een hoog verheven persoon. Dat kan *Jahweh* zijn: Hij kan en mag *God* genoemd worden, je mag Hem met die *titel* aangespreken. In 90% van de keren dat *Elohim* in de Bijbel voorkomt, wordt *Jahweh* bedoeld. Maar in 10% ervan duidt die naam/titel op geheel andere wezens, op goden van een geheel ander rijk in de hemelen. Bijvoorbeeld in Genesis 31:30 - *Nu dan, als gij zijt heengegaan, enkel omdat gij zo vurig naar uws vaders huis verlangt, waarom hebt gij dan mijn goden gestolen?* En in Genesis 35:2 - *Toen zei Jakob tot zijn huis en tot allen die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden die in uw midden zijn, reinigt u en verwisselt uw klederen.*

Elohim kan, zowel in enkelvoud als in meervoud, *Jahweh* aanduiden. Maar het kan ook een aanduiding zijn van andere goden dan *Jahweh*.

Abraham slaat zijn ogen op

In Genesis 22:4 lezen we: *Toen Abraham op de derde dag zijn ogen opsloeg, zag hij die plaats in de verte.* Op de derde dag ziet Abraham iets dat hij daarvoor nog *niet* zag. Pas dán slaat hij zijn ogen op en ziet hij van verre, ja wat ziet hij? Genesis 22:11 - *Maar de Engel des HEREN riep tot hem van de hemel en zei: Abraham, Abraham! En hij zei: Hier ben ik. En Hij zei: Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want*

nu weet ik, dat jij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden. Hier staat weer 'Jahweh'. Bij monde van zijn engel roept Jahweh Abraham twee keer, de *enige* keer dat dat zo beschreven staat. Hier spreekt Jahweh weer!

Welke 'god' spreekt in Genesis 22:1 tot Abraham? Is dat Jahweh geweest? Ik denk het niet. Er zijn in dit verhaal *meer* goden in de hemelsferen aan het werk. Het is niet alleen maar een zaak tussen Abraham en Jahweh. Maar ook tussen Abraham en een andere god dan Jahweh. Het loopt door elkaar.

Waar zien we dat later ook? Als Jakob, Abrahams kleinzoon, na lange tijd terugkeert naar Kanaän en de Jabbok moet oversteken, voert hij een hevige strijd met een man. Wie is die man? De ene keer denk je: dit is de Heer. De andere keer denk je: het is een man, een engel (Hos.12:5) die hem tegenhoudt om Kanaän binnen te gaan. Je kunt dit alleen maar gaan begrijpen als de werkelijkheid van de geestelijke wereld voor je open gaat. Als je ziet dat er *twee* partijen in de geestelijke wereld zijn die zich met mensen bezighouden. Vooral met degenen die naar de verlangens en gedachten van God willen leven. Mensen die hun ogen in de hemelsferen mogen opslaan, en daar dan in aangevallen worden, verzocht worden, verleid kunnen worden door *andere* geesten dan de Geest van God.

Meerdere werkingen

Ik geloof dat de vijand van Abraham in dit verhaal van Genesis 22 ook meespeelt. De vijand die het wonder dat Jahweh in zijn leven heeft bewerkt, alsnog onderuit wil halen. Door Isaak zal men van uw nageslacht spreken. Als je daar een eind aan maakt, komt het leven van Isaak niet tot zijn doel. Dan bereikt God zijn doel niet met Abraham. Dat heeft die macht bedacht, daartoe heeft die *elohim* Abraham willen aanzetten. Hij gebruikt woorden waaruit Abraham niet direct de bron kan opmaken.

In dit verhaal zien we *goede* werkingen van God vanuit de innige relatie van Abraham met Jahweh. Maar ook *verkeerde* werkingen vanuit die macht, die 'god' die zich met Abraham wil bemoeien en hem al eerder in zijn leven heeft aangezet tot verkeerde dingen. Die geestelijke werkingen lopen door elkaar heen: inspirerende woorden vanuit God en verzoeken van de vijand. Versterkingen van Abrahams geloof van Godswege, alsook beproeving en verzoeking van het geloof vanwege de vijand. We mogen het met onderscheiding van geesten uit elkaar halen.

God laat Abraham veel zien

Abraham leeft met Jahweh, zijn Heer en God. Abraham gelooft Hem, vertrouwt Hem en is daarin een voorbeeld voor allen. Hij is de vader der gelovigen. En wat kan Jahweh veel kwijt aan zijn vriend Abraham. Met een vriend kun je veel delen, die kun je veel laten zien. God heeft Abraham veel laten zien, veel meer laten ontdekken van de 'dingen van boven' dan zijn tijdgenoten. Over het leven in de hemel: wie zal er in die tijd gezocht hebben naar een stad met fundamenten in de hemel? Melchisedek misschien? God heeft Abraham beloften gegeven, verbonden met hem gesloten, tot hem gesproken. Zou Jahweh hem dan ook al niet iets hebben geopenbaard over zijn plan met mensen? Over zijn voornemen aangaande de Christus, in wie werkelijk *alle* volken der aarde gezegend zullen worden? Uit jouw nageslacht, Abraham, komt deze Redder en Verlosser voort. In Hem zal de hele wereld gezegend worden. Daarvan zal Abraham iets hebben geproefd in deze beproeving.

Abraham denkt: dat moet *Isaak* zijn. Maar het gaat de Heer niet om Isaak, maar om de *Christus*. Natuurlijk is Isaak ook zaad van Abraham, maar Jahweh doelt op een andere telg, op een zeer bijzondere nakomeling van Abraham, op Hem die in de volheid des tijd als nazaat van Abraham geboren zal worden. En daarin ligt volgens mij de verwarring. Abraham denkt: het is nodig om Isaak te offeren, want door dat offer zal er verzoening aangebracht worden op een veel hoger niveau dan met dieren ooit kan bereikt worden. Daarmee zit hij wel op een goede denklijn, maar het gaat niet over Isaak. Het gaat over de Christus, het volmaakte Lam van God. Dat is door elkaar heen gaan lopen. En met alle overwegingen is hij gaan denken: ik moet Isaak gaan offeren. En daar zal de vijand op ingespeeld hebben. Natuurlijk: dat moet je doen, *ga* dat nu ook doen...

Te midden van al die overwegingen en gedachten heeft Abraham vastgehouden aan zijn God. Hij is blijven geloven in zijn Heer en God, Hem blijven liefhebben boven alles. Daarbij heeft hij overwogen dat God zelfs bij machte was om Isaak uit de doden op te wekken.

God geeft uitkomst

Abraham gaat op weg en houdt zich vast aan zijn God. Daardoor hebben deze dingen kunnen meewerken ten goede. Hij is er rijker uit tevoorschijn gekomen dan toen hij erin ging. Hij is nog meer bevestigd in zijn geloof en vertrouwen op God dan vóór dit gebeuren in Genesis 22.

Ik geloof dus niet dat Jahweh zélf Abraham heeft aangesproken en hem tot die daad heeft aangezet. Wat heeft Jahweh dan wél gedaan? *Hij heeft Abraham niet aan de verzoeker overgelaten.* Jahweh heeft Abraham in die verzoeking niet *alleen* gelaten. Jahweh is in dat dal van duisternis *bij* hem geweest. Hij is met hem *mee* gegaan, door al die vragen en situaties heen waarin Abraham zélf (nog) geen licht had. Abraham dacht dat hij er goed aan deed. De Heer gaat met hem mee in dat dal van verzoeking en beproeving, en zorgt voor uitkomst. In deze bijna bovenmenselijke verzoeking heeft God voor de uitkomst gezorgd. Dát is het aandeel van Jahweh in deze situatie. 1 Korintiërs 10:13 zegt: ***Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.*** Psalm 41:2 vult aan: ***Welzalig hij die acht slaat op de geringe; ten dage des onheils zal de Here hem uitkomst geven.*** Mooi hè!

Ultieme offer

Wat zou Jahweh mogelijkwijs dan wél hebben bedoeld? Wat is de aanzet van de Heer geweest in deze hele gang van zaken? Ik denk dat Abraham samen met Isaak best naar de berg Moria mocht gaan. De Heer heeft hem misschien wel in het hart gegeven om daar samen met Isaak een offer te brengen, met een lam waarvoor God zelf zou zorgen. Om Abraham iets duidelijk te maken. Je mag met je zoon naar een berg toe die Moria heet. Ik zal je die berg wijzen; daar mag *jij* een offer brengen. Niet het offer *van* je zoon, maar een offer *met* je zoon. En *Ik* zal daar voorzien in een lam. Die gedachten kunnen uit God gekomen zijn. Evenals dat 'geleid' worden naar de berg Moria, de berg waarop later de tempel is gebouwd en de offerdienst heeft plaatsgevonden. De plaats waar in de volheid des tijds het *ultieme* offer is gebracht, waar Jezus Christus - het *ware* offerlam waarin God zou voorzien - zou sterven voor de zonde van de gehele wereld.

Ik kan mij voorstellen dat God zijn vriend Abraham daarvan iets heeft willen laten zien. Door hem met zijn zoon, de eerste van zijn nageslacht, naar die berg te leiden en hem te laten zien wat daar later zou plaatsvinden. Ga maar naar Moria, Abraham, samen met Isaak. Neem hout mee en ga op weg. Dan kan ik jou op die plaats iets van de geestelijke *situatie* tonen waarin dat hemelse Jeruzalem zal verschijnen. Op de berg Sion, beeld van de heilige Geest. Abraham mocht

iets zien van een komende werkelijkheid, van het komende heil. En dat de vijand dan op zo iets moois probeert in te haken, door er met een duivelse verzoeking doorheen te komen: je moet daar je eigen zoon offeren... Ik heb me afgevraagd hoe het verloop deze geschiedenis zou zijn geweest als er *geen* andere God dan Jahweh zou hebben gesproken. Ik ga dat niet voor u uittekenen, want dan komen we in voorstellingen van zaken die niet beschreven staan.

Abraham gaat op weg

We nemen het verhaal nog met elkaar door. Abraham gaat 's ochtends vroeg op weg. Zo'n man is het. Als hij weet dat hij iets mag doen, dan gaat hij ervoor. Dat staat er. Genesis 22:3 - ***Toen stond Abraham des morgens vroeg op, zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn knechten met zich, benevens zijn zoon Isaak; hij kloofde hout voor het brandoffer, begaf zich op weg en ging naar de plaats, die God hem genoemd had.*** Ook hier staat in de grondtekst *elohim*.

Abraham gaat *meteen* op weg. Net zoals hij Hagar en Ismael meteen wegstuurde, toen hij dat van God gehoord had. Een actieve man die de daad bij het woord voegt. Prachtig! Maar dan moet hij een reis maken van drie dagen. En dat zal geen plezierreisje zijn geweest. Kun je het je voorstellen, met al die gedachten die door hem heen gaan. Wat gaat er gebeuren? Ik heb de stem van mijn Heer en God toch wel goed verstaan? Heer, hoe moet dit? Drie dagen in gedachten 'verzonken'. Een reis maken van Berseba naar de berg Moria, naar de plaats van het huidige Jeruzalem. En Isaak gaat mee. Ik denk dat hij wel vaker met zijn vader meegegaan is om te offeren; hij vindt dat niet vreemd. Hij gaat gewoon met zijn vader mee. Isaak is inmiddels al een hele 'kerel' geworden. Hij sjouwt later het hout mee de berg op: hij is geen 'knulletje' meer. Isaak loopt niet alleen met zijn vader mee, maar denkt ook met zijn vader mee. Hij komt mee in het geloof van zijn vader, want ook Isaak heeft heel wat te verwerken gehad op deze reis. Dat zal hem voorgoed bij gebleven zijn.

Abraham blijft in God geloven

Genesis 22:4 - ***Toen Abraham op de derde dag zijn ogen opsloeg, zag hij die plaats in de verte. En Abraham zei tot zijn knechten: Blijft gij hier met de ezel, terwijl ik en de jongen daarginds heengaan; wanneer we hebben aangebeden, zullen wij tot u terugkeren. Toen nam Abraham het hout voor het brandoffer, legde het op***

zijn zoon Isaak, en nam vuur en een mes met zich mede. Zo gingen die beiden tezamen.

En dan slaat Abraham op de derde dag zijn ogen op. Hij gaat iets zien van wat er gaat gebeuren. Hij ziet de berg Moria in de verte. Maar wat heeft hij op dat moment nog *meer* gezien? Het wordt niet beschreven. In ieder geval zegt hij tot zijn knechten dat ze daar moeten blijven en dat hij met Isaak naar de berg gaat, en dat zij na het offeren *samen* zullen terugkeren. Heeft hij al iets van de genade en goedheid van de Heer geproefd? Is hij bevestigd in de gedachte dat God zijn zoon uit de dood zal opwekken? Hij weet in ieder geval dat hij met Isaak terug zal komen. *Dat is geloof*. Dat is geen grootspraak van Abraham, het zijn geen woorden om de knechten gerust te stellen, want die weten van niets. Wat een geloofstaal van deze man! Geloof in de opstanding. Geloof in het feit dat de Heer zal voorzien. Later geeft hij aan de berg Moria deze naam: *de Heer zal voorzien*. De Heer heeft voorzien en Abraham heeft daar - in geloof - een vooruitblik op gehad. Iets in hem zegt dat de Heer zal voorzien. En dan gaat hij en raakt hij met Isaak in gesprek.

God zal Zichzelf van een lam voorzien

Genesis 22:7 - *Toen sprak Isaak tot zijn vader Abraham en zei: Mijn vader, en deze zei: Hier ben ik, mijn zoon. En hij zei: Hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam ten brandoffer? En Abraham zei: God zal Zichzelf voorzien van een lam ten brandoffer, mijn zoon. Zo gingen die beiden tezamen.* Moet je je voorstellen: loop je daar met je zoon waarvan je niet weet wat er met hem gaat gebeuren... God zal Zichzélf voorzien van een brandoffer, mijn jongen. En wat doet Isaak? Hij gaat mee, hij stopt met vragen stellen.

Eenmaal op de berg bouwen ze samen het altaar en leggen ze samen het hout erop. En dan komt het moment van de waarheid. Dan moet Abraham aan Isaak vertellen wat er in zijn gedachten is omgegaan en hoe hij daar op dat moment over denkt. Hij legt Isaak uit wat er volgens hem nu moet gebeuren en hopelijk ook daarna gaat gebeuren.

Wat doet Isaak? Hij bewilligt. Dat is ook een wonder. Om dat te aanvaarden en te geloven. Om met zijn vader méé te gaan geloven in de opstanding der doden, waardoor Gods beloften tóch in vervulling zullen gaan. Zullen ze samen gebeden hebben? Samen tot overeenstemming zijn gekomen hierover? Het wordt

niet beschreven. Het geloof van *beiden* is beproefd, tot het uiterste toe. En dan komt op het allerlaatste moment de 'oplossing'. Dan komt die uitkomst, rechtstreeks van Jahweh!

God grijpt in

Genesis 22:9-14 - *Toen zij aan de plaats die God hem genoemd had, gekomen waren, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout, bond zijn zoon Isaak en legde hem op het altaar boven op het hout. Daarop strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten. Maar de Engel des Heren riep tot hem van de hemel en zei: Abraham, Abraham! En hij zei: Hier ben ik. En Hij zei: Strek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet ik, dat jij godvrezend zijt, en uw zoon, uw enige, Mij niet hebt onthouden. Toen sloeg Abraham zijn ogen op en daar zag hij een ram achter zich, met zijn horens verward in het struikgewas. En Abraham ging en nam de ram en offerde hem ten brandoffer in plaats van zijn zoon. En Abraham noemde die plaats: De HERE zal erin voorzien; waarom nog heden gezegd wordt: Op de berg des HEREN zal erin voorzien worden.*

Strek je hand niet uit naar de jongen en doe hem niets; Ik weet dat je Mij liefhebt bóven alles. Doe de jongen niets, dat is niet uit Mij. Op de zondagschoolplaatjes is het zwaard al geheven. Jahweh komt nooit te laat. Hij voorziet altijd, al is het in de allerlaatste seconde. Hij voorziet op zijn berg. Abraham noemt die plaats: *de HEER zal voorzien*. Op de berg des HEREN zal erin voorzien worden. Dat is de betekenis van die tempelberg. Voor alles wat werkt in de tempel van God: de HEER zal voorzien!

De Heer komt nooit te laat. Wat een lering voor Abraham en Isaak, voor *alle* gelovigen. En dan gaat de Heer nog een keer spreken. Genesis 22: 15 - *Toen riep de Engel des Heren ten tweeden male van de hemel tot Abraham en zei: Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des HEREN: omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt. Toen keerde Abraham terug tot zijn knechten, en zij gingen tezamen op weg naar Berseba, en Abraham woonde te Berseba.*

De poort van de vijand in bezit nemen

Dat had God al eerder gezegd, maar hij voegt iets toe. Hij voegt toe dat *'uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit nemen'*. Ik moest denken aan wat Jezus zegt tegen Petrus: **En ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen** (Mat.16:18).

Dit zegt God niet zomaar tegen Abraham. God begint niet opeens over vijanden te spreken als er geen vijand in de buurt is geweest. Juist omdat die vijand op zo'n venijnige manier geprobeerd heeft om de zoon der belofte van kant te maken, zegt God: jij en je nageslacht zullen de poort van de vijand in bezit nemen. Wat een belofte! Je denkt dan misschien aan allerlei steden met poorten. Dat is ook gebeurd. Maar er klinkt hier ook een *geestelijke* belofte, die betrekking heeft op *hemelse* werkelijkheden. Een aanwijzing 'achteraf' van Jahweh voor het verstaan van het hele verhaal.

Wat een verhaal! Het heeft mij diep geraakt. Je kunt de Heer *volkomen* vertrouwen; dat blijkt. De Heer blijft je zegenen als je met Hem leeft, met Hem daden doet. Ook als je daarin wat misleid of verleid zou zijn en de verzoeker nog niet helemaal door hebt. De Heer gaat met je mee, Hij laat je niet alleen met de verzoeker, Hij laat je niet alleen in de duisternis, Hij bereidt daar voor jou een dis voor de ogen van wie je benauwen (Ps.23:4-5). Leer Hem kennen, die grote God en Vader: naar zijn hart, naar zijn wezen. En leer Jezus, zijn Zoon, kennen: Hij wil jou de Vader doen kennen, het wezen van God aan je openbaren. Leer Hem liefhebben boven alles, ook al zou dat je alles kosten. Misschien moet je daar dingen voor opgeven, dingen voor loslaten waarmee je nog verbonden bent. Wil je dat doen?

Onderscheid je vijanden en overwin ze

Sla je ogen op. Open je geestelijke ogen voor de dingen van boven. Dat is allerbelangrijkste. Vraag de Heer daarbij om verlichting van je ogen, om onderscheiding van geesten. Bid om wijsheid in het onderkennen en doorzien van situaties, in het verstaan van wat werkelijk tot je vrede dient en wat daar niet toe dient. Om helder zicht op wat daar tussendoor wil lopen, om jou die vrede te onthouden. Vertrouw niet iedere geest. Zeg niet zomaar: de Heer heeft tot mijn hart gesproken... niet alle geesten zijn uit God. Johannes zegt het later heel duidelijk (1 Joh.4:1). Overwin die vijanden.

Pseudovrome geesten kunnen met mooie en zelfs bijbelse woorden aankomen, waardoor het lijkt alsof de Heer spreekt. Maar ze spreken altijd met een andere

bedoeling. Zij willen je altijd iets ontnemen, je altijd in de ellende laten belanden. Vertrouw niet iedere geest, overwin die vijanden. En blijf geloven en vasthouden dat de Heer voorziet. Waar moet je dan zijn? Op die *hemelse* berg! Beklim daarom de berg Sion en bouw mee aan de gemeente. Ook al zie je nog niet alles scherp en maak je wel eens een uitglijder. Dat geeft niet, de Heer zorgt en voorziet. Op zijn berg zal de Heer te allen tijde in al onze noden en al onze behoeften heerlijk kunnen voorzien. Dat schrijft Paulus in Filippenzen 4:19 - **Mijn God zal in al uw behoeften naar zijn rijkdom heerlijk voorzien, in Christus Jezus (wordt vervolgd).**

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (2)

Het eerste en tweede zegel

Door Toon van den Hoorn

Openbaring 6:1-8

1. Inleidend:

Deze eerste vier verzen beschrijven *fundamentele dingen*. In deze eerste vier zegels worden *fundamenten gelegd van de processen die in de hele verdere ontwikkeling blijven meespelen*.

Hier beginnen processen die herkenbaar blijven tot de voleinding toe.

Het feit dat die zegels opengaan betekent dat je er voor je eigen leven zicht op krijgt.

Het is beeldspraak: Ruiters op paarden die uittrekken om iets te doen. Dan valt het al op bij het lezen: **bij het één voel je je betrokken en bij het andere zeg je: nee.** Er ligt een scheiding.

Bij de ruiters op het witte paard ervaar je positieve zaken: **een kroon, overwinnende om te overwinnen.** **(Openb. 6:2)** Daarna een ruiters op een rossig paard, een zwart paard en een vaal paard. Vrede wegnemen, zwaarden, doden, **duidelijk iets negatiefs.** (Openb. 6:4).

- Dit alles speelt zich af in de eerste gemeenten.
- Dit alles speelt zich af ten aanzien van de gemeente nu.
- Dat speelt zich af ten aanzien van jouw leven.

Twee fundamenten van twee ontwikkelingen naar twee volheden. Dat is bezig en wordt in de eindtijd helemaal zichtbaar.

2. Fundament 1 + de volheid

De opening van de boekrol begint puur positief. Er is een ruiter op een wit paard. Wit is de kleur van heiligheid en reinheid. Die daarop zit, is een kroon gegeven en hij heeft een boog in zijn hand.

Het is niet moeilijk om in deze eerste ruiter Jezus Christus zelf te herkennen. Hij begint in zijn leven met zijn eigen werken. Met het leggen van een basis voor een hele ontwikkeling. Hij trekt als eerste uit. Jezus, vervuld met de heilige Geest, trekt uit, vanaf Zijn doop. Hij brengt het evangelie, een totaal nieuwe leer. Wat eeuwen en eeuwen verborgen is gebleven, brengt Jezus aan het licht. **Hij brengt de leer van het koninkrijk der hemelen.** Dit brengt een totale ommekeer in het mensgebeuren. Dus in het wereldgebeuren. Hij opent het Koninkrijk Gods opnieuw voor alle mensen; iedereen kan terugkeren naar de plaats waar hij thuis hoort: bij God!

Wat we *hier* zien is het begin van Jezus' werk. Dat werkt door nu in de gemeente. Jezus is nog steeds bezig om uit te trekken voor de zaak van waarheid, ootmoed en recht (Ps. 45:5) Hij is nu bezig vanuit de hemel, in Zijn gemeente. Hij trekt al tweeduizend jaar rond, overwinnende om te overwinnen. Hij trekt ook nu rond om te overwinnen en jou te laten delen in Zijn overwinning. Jezus komt verder met Zijn zegetocht als mensen naar Hem luisteren, als mensen in Hem geloven.

Nu komt Hij verder als wij ons helemaal aan Hem geven en met Hem meegaan in deze ontwikkeling. Elke stap vooruit die u in uw leven maakt, die wij met elkaar als gemeente maken, geeft Zijn overwinning meer glans. Jezus is bezig de gemeente tot volheid te brengen. Om de gemeente toe te rusten, om samen met hen de wederoprichting aller dingen gestalte te geven. Opdat God zal zijn alles in allen. Daartoe trekt deze ruiter uit in *Openbaring 6:2*.

Waar zie je het vervolg?

Op. 19:11-14 Vlak voor de slag bij Harmageddon. Jezus Christus is niet meer alleen: een schare ruiters op witte paarden volgt Hem. Mensen die Zijn beeld gelijkvormig zijn.

3. Het tweede fundament en de volheid daarvan

Er wordt ook nog *een ander fundament* gelegd. In de volgende verzen. **Vanaf vers 3** komen er ook **andere dingen** tevoorschijn. Die ruiter op het witte paard blijft niet alleen. Er komt ook iets anders naast. Wat ook al

2000 jaar werkzaam is en nog steeds in mensen werkzaam wil zijn *in die mensen die in Jezus zijn gaan geloven*.

Die ruiters op die volgende paarden willen maar één ding: mensen die zich bij die eerste ruiter aansluiten bij die ruiter vandaan halen.

Zij voeren een aanval uit op al die mensen die bij dat plan van Jezus betrokken zijn. *Dat wordt hier in vers 3 in gang gezet door die ruiter op dat rossige paard.*

Rossig (of rood) is een beeld van het **onreine**, het **onheilige**. De **onzuiverheid**. De zonde.

Een strijder, die achter Jezus aantrekt. Niet om Hem te dienen, **maar om Hem te dwarsbomen**. Die strijder heeft een groot zwaard bij zich. Hij werkt met hele grote woorden. Om de vrede, die de eerste ruiter schenkt, weg te nemen en de mens te slachten. Hier zien we het werk van de tegenstander. **Herkenbaar aan zijn kleur, zijn aard en zijn doel, zijn werken.** Wie anders dan de duivel in eigen persoon is hier bezig. Hij gaat voorop. Dat zie je gebeuren als Jezus tot Here en tot Christus is gezalft. Bij Zijn doop in de Jordaan in heilige Geest. Vlak nadat Jezus uittrekt om te gaan overwinnen zit de duivel er al boven op. In de woestijn: "Indien gij Gods Zoon zijt!", en dan komt er zo'n **grote** leugen, dan komt daar zo'n **grote** verleiding, dan hangt daar zo'n heel **groot** zwaard boven het hoofd van de Heer. Bedoeld om alles wat God in werking heeft gezet in één klap ongedaan te maken. **Dat is de bedoeling van de ruiter op het rossige paard.**

In heel zijn leven onderkent Jezus deze tegenstander. In alle dingen ontdekt Hij hem en houdt hem buiten zijn leven. Meer nog: Hij stelt hem op alle punten openlijk ten toon en overwint hem.

Bij allen die in Jezus geloven, waar dit eerste fundament van de ruiter op het witte paard gelegd wordt, komt hij ook langs. Dat is al 2000 jaar zo. Dat zal zo blijven gaan, totdat hij geëlimineerd is. Hij komt langs met diezelfde **grote** bedoeling, met dat **ene** doel: **om te blokkeren, om terug te draaien en ongedaan te maken wat er door Jezus Christus daarvoor is bewerkt.**

Jezus zegt: "**Mijn vrede geef ik u**" (Joh. 14:27) en deze ruiter zegt: "**ik neem dat mooi weer weg**" (Openb. 6:4).

Jezus vertelt de gelijkenis van goed zaad en de vijand (Mat. 13:24-26). Die eerste ruiter zaait het goede zaad en de tweede komt erover heen. Deze vijand komt met verwarring in je denken, met ontregeling van innerlijke zaken, opdat de groei, die Jezus beoogt, maar verzandt. Het gaat over mensen binnen de gemeente. En al heel snel lezen we dat de zo goed begonnen gemeente een

weg gaat, waarvan Jezus in Openbaring, de eerste hoofdstukken al, zegt: *dit gaat niet goed*.

Als je de eerste drie hoofdstukken van Openbaring leest, dan zijn er een aantal gemeenten die aangesproken worden. En Jezus begint dan met het positieve: "Ik weet uw werken en heb uw volharding gezien, **maar ik heb tegen u**.....Daar zie je het al, de eerste vruchten van het werk van de tegenstander. En nog steeds is dat zo. Al 2000 jaar lang zijn er leringen binnen geslopen in de gemeente van Jezus Christus die verwarring hebben gebracht. Het ware beeld van God hebben versluierd.

Waar loopt dit fundament op uit?

De ruiter op het rode paard?

Openb. 19:19. Het beest en zijn volgelingen. Dus bij dit fundament (in Op. 6:3) ligt ook al **het begin van al het antichristelijke, al het belialse** (2 Kor. 6:15), **al het weerspanning dat juist nu in deze tijd zo toeneemt**.

De antichrist vervuld van de geest van de antichrist (Belial en Apollyon). Je ziet de antichristelijke gemeente, doordrenkt van deze antichristelijke geest. Het scharlaken rode beest. (*Openb. 17:3*).

Hier is hij ten volle openbaar gekomen en volledig apart gezet van de hemelse legers. Zodra het tot een confrontatie komt, is het afgelopen met de vijand.

4. Deze dingen zijn volledig actueel voor de gemeente. Mensen die dwalen, die versluierd **blijven**, die verachten in de genade Gods (Hebr. 12:15) door voor zichzelf te gaan leven. Mensen die in de verwarring **blijven** verkeren. Op hen richt de duivel zich. Op hen wordt de aandacht gevestigd. Door de ruiter op het rode paard, het zwarte paard, het vale paard.

Het resultaat van een niet weggewerkte versluiering, verwarring, blokkade is dit: **verbittering, ongehoorzaamheid, afval**.

Dat is niet nodig. Het evangelie van Jezus Christus werpt juist steeds meer licht op alle verborgen acties van ruiters op rode en zwarte en vale paarden om die afval te voorkomen. Wij leven in een tijd dat het onderkend kan worden.

Het gaat om mijn leven. Waaraan wil ik deel hebben? Wat is mijn geestelijke situatie? Wat is jouw geestelijke situatie? In uw en mijn hemel spelen deze processen zich af. En omdat ik met jou dat ene wil en niets met dat andere van doen wil hebben, breek ik met elke vorm van ongerechtigheid (2 Tim. 2:19). Kom ik tot bezinning. En vernieuw ik van dag tot dag. En verwijder ik elke

verwarring, elke blokkade, elke verleugening volledig uit mijn denken, mijn voelen, mijn spreken, mijn leven. Ik blijf de Here Jezus Christus aandoen. Zo wil ik een strijder worden van waarheid ootmoed en gerechtigheid (Ps. 45:5) (*wordt vervolgd*).

[19940907-2362a-TvdH-op1.1-3,h5-Inleiding-1e zegel-\(op01\)](#)
[19941005-2362b-TvdH-op6.1-4-2e zegel-\(op02\)](#)
[Overzicht studies Openbaringen](#)

INDEX + TREFWOORDENLIJST HOGER-OP

De [index](#) en [trefwoordenlijst](#) van alle magazines t/m het vorige nummer van 'Hoger-Op' kun je hier aanklikken.

WEBSITES

die handig en nuttig zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

<https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)

<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij voor no. 3 van jaargang 4, maart 2025 is **15 maart**. In dit nummer moesten een aantal artikelen worden doorgeschoven die een volgende keer aan de beurt komen:

- Christiana van de Velde: *Vertrouwelijk*.
- Piet Guijt: *De blinde vlek van dr. Willem Ouweneel* (1).
- J.E. van den Brink: *De 1^e brief aan de Tessalonicenzen* (3).
- Toon van den Hoorn: *Velen geroepen, weinigen uitverkoren*.
- Redactie: *Een bijzondere website... over www.openbaring.nu*

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.*

Redactie

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

Is de tekst te klein? Rol je muis.

Dus Control + wieltje